

SÄG HEJ
till Malmös nya
veckotidning

Info Express

En interaktiv tidning

Swisha 25 kr till: 123 213 99 05

Ar. 2, Nr. 8; VECKA 19 - 20, 05 - 18 MAJ 2018, 28 SIDOR

www.infoexpress.se

Pris: 25 Kr. FRIVILLIGT!

AI kan bli borgmästare i Tama City i Tokyo

Michihito Matsuda

Bland de boende i det pinsamt lilla Tokyoområdet Tama City har det på senare tid surrats en hel del kring det nära förestående borgmästarvalet. Detta inte utan anledning. Om en av kandidaterna, Michihito Matsuda, skulle få flest röster, skulle de nämligen få världens första AI-borgmästare, vilket skulle medföra en hel rad av ...

Fortsatt på sidan 18

NY I SVERIGE SIDOR FÖR ALLA

På flykt

av Torsten André

De flyr från krig, missväxt, svält och förföljelse. De flyr för sina liv från länder där de riskerar att bli ihjälskjutna, dö av hunger eller dömas till döden p.g.a. sina åsikter. De säljer sina hus (om de har något och det inte blivit sönderbombat) och andra ägodelar för att kunna finansiera en

Fortsatt på sidan 12

AI - Har vi tagit det för långt

Sophia (robot). Fotograf: International Telecommunication Union

Tekniken vi har tillgänglig idag fanns inte ens i författares och regissörers drömmar för ett par decennier sedan. Vi har inte bara smartphones; vi har tillgång till säkerhetslarm kopplade till våra mobiler, internet med mängder av information, fortsätt på s.19

TONÅRINGAR

18-åringar bör inte vara värnpliktiga

Som 18-åring, eller myndig, räknas man som vuxen och man har rätt till att bli ta körkort, dricka alkohol på restauranger, rösta och

bo själv. Man ansvarar helt enkelt för sig själv. Därför är denna nya lag något som inte borde finnas.

I år har alla tonåringar som fyller 18 år värnplikt, eftersom de enligt den nya lagen blir totalförsvarspliktiga om de får

Fortsätt på sidan 20

MILJÖ

Vem ansvarar för miljön?

Visst finns det de som förnekar klimathotet och visst har engagemanget under åren böljat väldigt - det finns väl få som kan

hävda att engagemanget just nu når några toppnivåer - men jag tror nog att vi trots detta kan enas om att de flesta människor (vilket inkluderar de flesta forskare och politiker, men inte den kanske just nu mäktigaste

Fortsatt på sidan 16

INTERVJU

Mariana Simionescu om Björn Borg

“Jag nöp Sverrir Gudnason i kinden för att kunna tro mina ögon”
Fortsatt på sidan 4-5

Är sociala medier verkligen bra?

av C. B. Mihai

Sociala medier kan vara ett sätt att fortsätta ha kontakt med släktingar och vänner som bor långt borta, vilket blir allt viktigare i takt med globaliseringen som förmodligen aldrig

Fortsätt sidan 10-11

”Myten om Tidningskrisen?”

Vi har alla hört talas om Tidningskrisen. Den som gör att Alice Bah Kuhnke enligt egen uppgift har svårt att sova på nätterna. Men hur illa är det egentligen? Docent Stefan Melesko har skrivit en rapport

Fortsatt på sidan 8

Kanonerbjudande!

För endast 9900:- bygger vi en proffsig hemsida till dig.

Dessutom får du 4 annonser i tidningen Info Express,

samt utrymme på nätsidan Xtakes,

där du kan synas med t.ex. erbjudande, evenemang eller katalog.

Kontakta oss på: annonsering@infoexpress.se

Klimatångest

Häromdagen (härom veckan när detta nummer publiceras) satt jag och slötittade på *Breaking News med Filip och Fredrik*, när jag väcktes en aning ur min slummer av att Filip hävdade att miljöfrågan har inskränkts till ett skrävande och frossande i klimatångest. Enligt Filip Hammar är klimatångest det finaste tänkbara just nu. Åtminstone på sociala medier.

Jag måste erkänna att jag inte är någon expert på sociala medier, men det tycks mig som att han kanske kan ha en poäng. Vid sidan av vem som har sötast katt och den som gör de snyggaste (inte godaste) middagarna tycks de som har mest klimatångest – d.v.s. de som har ångest över situationen men inte gör någonting, eller de som verkligen gör någonting (t.ex. låter bli att flyga) och skryter om den ångest detta ger dem – dominera.

Så långt allt väl. Han hade, som sagt, en poäng. Därefter faller han dock platt. För det första glömmet han helt plötsligt bort den första definitionen av klimatångest, d.v.s. att ha ångest utan att göra någonting åt saken – vilket väl torde vara den grupp som behöver attackeras – och lägger all fokus på gruppen som faktiskt gör någonting och skrivar om det. Till exempel anser han att man inte ska skrodera om att man väljer att åka tåg. Hans lösning är i stället att man ska gå! Vidare gör han sig lustig över vegetarianer och hävdar att man i stället bör dumpstra (d.v.s. äta bortkastad mat). Att han sedan gör en jämförelse mellan kokainets och mandelns miljöpåverkan utan att ha någonting på fötterna lämnar jag därhän. Där tappade han nämligen mig.

Jag ber dig nu, kära läsare, att inte missförstå mig. Jag tycker absolut att man ska begagna apostlahästarna i samtliga fall detta är

möjligt och jag har all respekt för dumpstring och hoppas att detta är någonting som diskuteras och praktiseras allt mer i framtiden; vi slänger på tok för mycket mat i västvärlden. Men det innebär inte att detta försvarar att gå till attack mot de människor som verkligen försöker göra någonting för en positiv klimatpåverkan.

Det kan hävdas – och hävdas högljutt – att det inte är den ensamma människan som kan lösa problemet; en ensam individs insats är en droppe i havet. Inte ens om hela Sverige – på såväl individuellt som nationellt plan – gjorde allt vi kunde för att påverka klimatutvecklingen i positiv riktning skulle förändringen bli märkbar. Och när världens största miljöbov har en clown vid makten kan det tyckas vara meningslöst att över huvud taget göra någonting alls. Varför ska jag avstå kött eller flyg eller någonting annat som gör mitt liv bekvämt och njutbart när amerikanerna ändå kommer att sabba allting i slutändan?

Men man skulle också kunna välja att se på problemet på ett lite annorlunda sätt. Anta att Kim Svenssons insats för att förbättra miljön – hen har slutat flyga och åker tåg i stor utsträckning – och går varje gång avståndet är sådant att hens fysiologi tillåter det – hen har slutat äta kött – och dumpstrar så fort hen får chansen (och köper mat med kort datum) – och hen har helt slutat att äta mandel – är en droppe i havet så kanske, blott kanske – hens skroderande om detta beteende i sociala medier för med sig positiva reaktioner hos någon eller några medmänniskor vilket gör att droppen skapar ringar på vattnet, som just i detta fall råkar vara ett hav. Är detta hav sedan Atlanten och tillräckligt många droppar bildar tillräckligt många ringar

kanske det når ända fram till clownen i Vita huset. Kanske det t.o.m. regnar på honom. Skulle sedan hela Sverige i samma anda hålla fulla kar med klimatpositivt badvatten i samma hav skulle ringarna sprida sig allt mer och allt fortare.

Vi har redan sett massvis av sådana effekter, och under lång tid kändes det som att klimatfrågan prioriterades och vi var på väg i rätt riktning. Problemet är ju när Trollet Trump och hans gelikar i stället för att hjälpa till att bilda ringar av vattendropparna gör sitt yttersta för att täcka över dem med plastkoppor av PVC och kanske till och med sedan hävda att droppen bestod av saltsyra. Då förhindras ringarna från att sprida sig och havet blir än mer förorenat. (Frågan är om det de facto inte ligger lite saltsyra och skvalpar i de där kopporna.)

Jag vill på intet sätt jämföra Filip Hammar med Donald Duck, tvärtom framstår han oftast som en god människa med goda tankar. Därför gör det mig ont att han på detta sätt bistår dem som hellre tänker på sin egen bekvämlighet än sina barns framtid.

För trots allt finns det Sverige som styrdes av Jantelag och känslan för de gemensamma värdena inte längre kvar. Vi må sörja det eller ej, men faktum kvarstår: individuella belöningar är idag av stor vikt för nästan alla människor och om ett antal likes för klimatångest kan få människor att agera mer ansvarsfullt, tycker jag inte att man, som relativt nybliven amerikan som regelbundet flyger fram och tillbaka över Atlanten, ska döva sitt eget dåliga samvete genom att göra sig lustig över människor som inte vill vara miljöbovar.

Torsten André

KONTAKT

040 97 99 97
info@400grader.nu

ADRESS

Södra Skolgatan 33
Malmö

ÖPPETTIDER

Mån Tors 11.00 - 14.00, 17.00 - 22.00
Fre 11.00 - 22.00

BESTÄLL DIN MAT ONLINE

Info Express

Här hade du kunnat ha din reklam!

Just nu är det ytterst fördelaktigt att annonsera i Info Express.

Vi når ut till hela Malmö, och vi har sänkt priserna rejält.

Missa inte chansen att vara med i nästa nummer, som kommer ut 19/5.

Vill du bli vår sponsor?

För att nå ut till så många som möjligt behöver vi köpa in tidningsställ som vi kan placera runtomkring i Malmö och hela Skåne.

Men för att lyckas med detta behöver vi ditt stöd.

Utöver att du medverkar till att en kvalitativ tidning sprids och att skåningar får en chans att njuta av ytterligare en tidning, kommer du att få god reklam på två sätt:

** Good-will for att ni stöttar ett nytt och positivt projekt.*

** Din logga kommer att synas på alla vår tidningsställ utspridda i hela Skåne.*

(Obs, gäller ej livsmedelsbutiker, då ställen i så fall placeras hos era konkurrenter)

Skanna ner och läs mer

*Ring oss på 040-8990 eller 0761-888 442.
Eller gå in på vår hemsida: www.infoexpress.se*

Intervju med Mariana Simionescu om Björn Borg

“Jag nöp Sverrir Gudnasom i kinden för att kunna tro mina ögon” Om filmen som cirkulerar runt i världen, bröllopet i Rumänien med Björn Borg och nya detaljer kring förhållandet med den världsledande idrottsstjärnan, om vad spänningen inom tennis innebär och om Simona Haleps framtid.

Den berömda före detta tennisspelaren Mariana Simionescu, bosatt i Monte Carlo, pratar om filmen som har fortsatt att rulla på bioskärmar världen över – nämligen *Borg*, filmen som handlar om Björn Borgs liv. Björn Borgs före detta fru var på förhandsvisningen av den svensk-danska produktionen i Stockholm och hon talade om tidigare helt okända saker i världsstjärnans liv, om deras förhållande och om bröllopet som enligt Simionescu “gav Rumänien färg under kommunismen”.

Mariana Simionescu 1980. Foto: Cornel Mocanu/agerpres.ro

Efter att ha följt världspremiären av filmen “Borg” i Stockholm, har du bl.a. fått chansen att återuppleva känslorna och spänningen på under delen som handlade om Wimbledonfinalen 1980. Hur kändes det nu att på nytt få sitta på åskådarplats?

Filmen handlar ju om Borg och här beskrivs ju ett tie-break som gått till historien. Det är imponerande att betrakta och minnas vad man har upplevt, speciellt under sådana tillfällen. Det har varit en del obeskrivliga känslor att se delar av ens liv speglas på skärmen, spelade av skådespelare med gott rykte, med en regissör som har utomordentliga egenskaper både som filmskapare och humanist, och inte att förglömma Björns son, Leo, som ju faktiskt spelar sin pappa i filmen. Premiären i Stockholm fick stående ovationer som pågick i drygt en halvtimme, tror jag. Det var imponerande.

Tennisspelaren Billie Jean King har levt vidare i tennisälskarnas minne, bl.a. tack vare matchen som spelades mot en manlig motståndaren, Bobby Riggs. Har ni själv haft Björn som rådgivare inom tennisområdet?

Det var vanligt att vi spelade mot varandra

för att vi var tillsammans. Vi spelade år 1977 för Team Tennis i samma lag. Och innan matcherna värmdes jag upp Björn. Det var 45 minuters träningstid innan matcherna började och han spelade bara med mig. Naturligtvis tränade han också med manliga elitspelare, men under tiden det var lov eller semestertid, då vi praktiskt taget var isolerade, som på den ön vi bodde på, tränade han enbart med mig.

Hur ser ni på faktum att filmen belyser också er karriär?

Filmen var baserad på mötet mellan Borg och McEnroe som ägde rum 1980. Det var den händelsen som stod i fokus, och då blir de viktiga karaktärer. Inte jag. Å andra sidan, är det ändå vanligt att jag dyker upp i filmen, med tanke på att jag stod vid Björns sida hela tiden. Folk såg hur jag stannade kvar och led där. Men filmen kan inte reflektera min karriär också, det skulle behövas en annan film för det.

Filmen understryker Borgs inre sida. Var han mer av en utåtriktad person i verkligheten eller mer inåtvänd som filmen visar?

Scenerna i filmen är blandade, det är ingen dokumentärfilm, men mycket av det stämde in på honom. Björn var en aningen mer av en introvert, men jag, som jag var, lyckades locka fram några känslor som han höll för sig själv, och det fick honom att öppna upp mer och mer.

I filmen dyker det upp en scen där Björn, för att komma undan en skara fans, går in på ett café för att beställa kaffe, men han har inga pengar på sig för att kunna betala för det.

Det är ungefär så Björn är, han bär aldrig pengar med sig.

Skulle händelser som den spektakulära Wimbledonmatchen år 1980 kunna upprepas idag? Tillåter dagens regler en utveckling och en konjunktur som det var då?

Det handlar inte om utveckling eller konjunktur. En sådan match kommer alltid att finnas kvar i minnet. Den är historisk, oavsett vad som kommer att hända härnäst. Men alla liknande händelser är unika på sitt sätt.

Vad var er metod för att hålla ut varenda match? Vad var Borgs?

Jag brukade säga till Björn att det är enklare att spela en match än att följa en. För mig var det hemskt, men han såg inte ut att kunna se det från mitt perspektiv. Det var inte förrän i år, under Laver Cup, som spelades i Prag, när han var kapten och spänningen under matcherna var stor, som jag för första gången såg Björn lida under en match. Jag sade för mig själv “Nu får du reda på hur jag kände

de gångerna jag såg på dina matcher.”

Hur träffade ni Björn Borg? Vad var det första intrycket han gav er när ni träffade honom?

Jag blev överraskad, jag bodde på ett hotell med min mamma i Paris när jag hade varit på Roland Garros. Jag hade spelat klart när han ringde mig och föreslog att jag skulle gå med honom och Lennart, hans tränare, för att dricka något för att det var hans födelsedag. Det var så vi lärde känna varandra. Sedan dess var vi oskiljaktiga fram tills vår skilsmässa.

Vid sidan om att komma på förstaplats i tennis världen över, vad var Borgs andra stora drömmar?

Det har gått många år sedan dess, men tennis var hans enda stora passion. Nu spelar hans son tennis, och han är den bäste i Sverige, han har en lysande framtid, både inom tennis och inom skådespeleri. Vi kommer att höra talas mer om Leo Borg.

Den kommunistiska regimen förstörde nästan en idrottares liv, hon som kom att bli Nadia Comaneci med hela världen. Hur kom ni överens med en sådan regim?

Jag kom inte särskilt bra överens med regimen heller; jag sökte en politisk asyl i USA. Men min mamma bodde kvar i Rumänien och jag led mycket för att hon var i Rumänien och jag så långt borta ifrån henne. Men jag fick ett telefonsamtal av federalpresidenten, herr Stan, som fortfarande lever idag. Han sa att jag lugnt kunde komma, att det inte var några problem och att jag kunde komma och gå när jag ville och att jag kunde ta med mig min mamma.

Ilie Nastase, Mariana Simionescu och Björn Borg - 1980, Foto Mariana Simionescu - Privat

Vilken synpunkt hade Borg om Rumänien när han väl var där? Mötte han problemen rumänerna tampades med under kommunismen?

För honom var det något helt nytt, att åka från väst till öst, gatorna var dunkla och allting var dystert, han kunde knappt tro det. Men vi hade bra vänner i Rumänien och han kände snabbt av värmen de utstrålade och anpassade sig snabbt.

Ni valde trots allt att ha ert bröllop i Rumänien, ett traditionellt bröllop med tjurar. Vad kan ni berätta om detta?

Björn Borg and Mariana Simionescu 1980; Foto: Cornel Mocanu / argerpres.ro

Jag tänkte att det var det som behövde göras, så att vi kan ge landet mer färg. Människorna i Rumänien var instängda, de gick inte ut, och genom att ta tillfället i akt hoppades vi på att övriga länder skulle prata mer om Rumänien och om rumäner.

Har ni en nutida tennisspelare som ni kan känna igen er i?

Nej, jag är unik. Jag hade min egen stil, jag kan inte känna igen mig i någon annan.

Finns det idag en annan typ av relation mellan tennisspelare/ åskådare och massmedia jämfört med år 1980, det året då Björn Borg praktiskt taget vägrade spela på grund av press från media?

Jag har inte riktigt hängt med hela vägen fram tills idag för att kunna säga något bestämt, men då fanns det en känsla av kamratskap, en annan atmosfär. Men å andra sidan hade Björn andra karaktärsdrag än de andra spelarna. Han behövde mer lugn och ro och blev lätt irriterad. Vi kunde inte gå någonstans. Vi stängde in oss själva inomhus. Det var hemskt. Till och med i Kina, under tiden då alla gick på jordvägar och cyklade och där de inte hade ljus, kände dem igen honom. Han hade en otrolig karisma och sågs som en rockstar, som Beatles, det var total galenskap. Och detta utan till synes något stopp. Det var detta som fick honom att sluta med tennis. Han är en mer känslig typ när det gäller sådana saker.

Ni har varit där för varandra under alla ångestfyllda stunder. Hur hanterade ni allting?

Vi försökte skydda varandra så bra vi kunde. Vi åt bara inne på hotellrum (room service), vi gick ut så lite vi kunde, det var det enda vapen vi kunde använda. För att när vi gick ut från hotellet, var allting kört. Inne på

restauranger, i taxibilar, överallt tilltalade de oss eller förhörde oss. Det var därför som vi isolerade oss närhelst vi kunde. En kvinna spelar stor roll i en mans liv, men vi kan inte generalisera och påstå att varje man som lyckats har gjort det tack vare en kvinna. Jag har hjälpt Björn mycket och han inser detta, eftersom vi hade samma jobb. Jag var också spelare, och jag förstod honom som spelare, jag visste exakt vad jag skulle göra under spända stunder, hur jag skulle agera och hur jag skulle prata. Det finns en del spänningar under stunden innan matchen börjar och då bör man inte säga osammanhängande uttryck hit och dit, man måste veta vad man säger, annars kan man tappa fokus.

Vad tror ni var er fördel när ni spelade tennis? Men om man ser det från det andra perspektivet, vad tror ni gjorde er till en bättre spelare än er motståndare?

Jag var en bra spelare, och – tillsammans med Florenta Mihai och Virginia Ruzici – den som representerade Rumänien under de tiderna. Jag vann Roland Garros för ungdomar, jag vann många priser. Men i den stunden jag egentligen skulle fortsätta spela, lärde jag känna Borg. Jag var ung, 19 år. Jag var tvungen att sluta för att han hade stort behov av mig, han vande sig vid mig. Jag bad honom följa med mig till Seattle en gång för att jag skulle kunna spela, men han kunde inte ens stanna där i två dagar. Han blev helt galen, han var inne på hotellrummet hela dagen. Det är svårt att leva vid sidan om, man måste verkligen ha tålamod.

Pressen från Wimbledon år 1980 var outhärdlig. Publiken var där för matchen, men ni var där för Borg.

Efter ett tie-break som det – det nöter det ned en ordentligt att förlora sju matchbollar – krävs mental styrka för att kunna börja om med normalt set. Borg stod kvar med fötterna på jorden i sista setet. Det han gjorde var fantastiskt.

Borg stod inte ut med att hamna på en andraplats.

Nej, det är sant, men han började förlora eftersom han inte stod ut med all press. Det var faktorer utanför arenan som gjorde ho-

nom instabil.

Vad kan ni säga om skådespelarna från filmen? Borg spelas av den svenska skådespelaren Sverrir Gudnason, ni spelas av Tuva Novotny och Borgs motståndare, John McEnroe, spelas av Shia LaBeaof.

Sverrir spelar Björn helt perfekt. Jag lärde känna honom när de kom till Monaco för att filma. När jag såg honom på balkongen på morgonen innan filmandet stannade jag till, och jag kunde inte andas. Jag kunde inte fatta hur mycket han liknade Björn. Hur han tittar, hur han pratar, han tog upp Björns rörelser. Fantastiskt! Jag nöp honom i kinden för att kunna tro mina ögon.

Berätta för oss om utvecklingen av de sista åren av Simona Haleps karriär och hennes karaktärsdrag som tennisspelare.

Hon är en toppenspelare. Hon rör sig fort och har intuition, hon springer direkt mot bollen och hon är inne i spelet. Ibland blir jag arg när jag hör kritiker gnälla på henne för att ha förlorat finalen. Det borde inte vara tillåtet för människor att bete sig så. Att komma på andraplats betyder att man är väldigt bra. [ö.a: Simona Halep befinner sig nu på en förstaplats på världsrankingen.]

Tack till cinemagia.ro för stödet och för att vi fick ta del av intervjun!

Översättning: C.B. Mihai - Info Express
Bilder: cinemagia.ro och wikipedia.org

En av de största? Borg på McEnroe Wimbledon Final 1980

Tennis legend Björn Borg with his wife Patricia - 2015. Wikimedia commons / Author: Katriina Mäkinen

Första maj 2018

Första maj firas ju egentligen, som vi redan nämnt i en annan artikel, till åminnelse av den s.k. Haymarketmassakern i Chicago 1886. I år fanns det dessutom en annan historisk händelse som breddade ut sina vingar över demonstranterna, nämligen 100-årsjubileet av att riksdagen beslutade om allmän rösträtt för samtliga medborgare, vilket sedan trädde i kraft tre år senare, vid valet 1921.

Denna arbetarrörelsens stora dag startade i ett härligt vårväder med klart solsken, eller som den numera riksbekante Showan Shattak uttryckte det när han inlednings talade för Vänsterpartiet på Möllevångstorget: "Sol, socialism och Gröna skogar!" Vårvädet varade dock inte så länge. Innan de sista talarna hade sagt sitt hade det både regnat och blåst och t.o.m. snöat. Men med tanke på hur sent våren kom, är det kanske inte så konstigt att vi får aprilväder i maj.

Samling och start

Hanna Thomé talar. Fotograf: Björn Mattson

Historiskt har ju denna dag i Sverige varit synonym med socialdemokraterna, men i Malmö har S sedan länge fått se sig omsprungna av V. 2018 blev det tydligare än någonsin: Vänsterpartiet hade lagt beslag på hela Möllevångstorget. (Det blev till och med en liten skärmytsling med Revolution/Marxistiska studenter. De hade slagit upp sitt lilla bord på torget, men fick vackert bära ut bordet till området precis utanför efter en stunds diskuterande med Vänsterpartiets representanter.) Socialdemokraterna hade mutat in några futtiga kvadratmeter på Södergatan. Dessutom delade de platsen med LO.

En timme innan utsatt samlingstid för de två evenen kryllade Möllevången av aktivitet: det sattes upp talarstol, det breddades ut flaggor och fanor och det sattes upp stånd för såväl kaffe som barnaktiviteter. De enda personer där som inte direkt representerade partiet var visserligen få, i stort sett kvinnor med pappersmuggar som väl hoppades att bland en stor samling av människor som säger sig kämpa för allas välmående borde det finnas möjlighet att få in betydligt mer än utanför Konsum. På Södergatan låg flaggorna hopprullade och ett fåtal partirepresentanter stod och småpratade. Notabelt är att drygt hälften av dessa kom från SSU, och när väl fler anslöt sig och det blev något som kan liknas vid aktivitet handlade det att SSU fick påfyllning. Här fanns det å andra sidan massvis med människor som inte representerade partiet. De flesta av dem var dock bara ute och helgdagsflanerade och visade inget större intresse för vad S hittade på. I butikerna pågick verksamheten som vore det en söndag, vilken som.

På Möllevången fylldes det sedan på med mängder av människor (enligt V Malmös ordförande Mirjam Katzin var det så många som 6000 som gick i tåget) medan det på Södergatan alltjämt när det var dags för starten av tåget var betydligt fler söndagsflanörer än demonstranter på plats.

På Möllevången eldades massorna med bl.a. tal av Hanna Thomé, FMLN, kurdiska och palestinska representanter samt en kör. På Södergatan förekom inga tal och det enda som hördes var en tapper skara som försökte elda igång hejarramsor, samt blåsorkestrarnas uppvärmning.

Vänsterpartiets möte på Möllan, precis innan avfärd avslutades med att alla skanderade "Inga nazister på våra gator!" till vilket en herre i hopen lade till: "Inga nazister på våra trottoarer heller!"

Smockfullt framför kören. Fotograf: Björn Mattson

Demonstrationstågen

Tåget redo att sig av. Fotograf: Björn Mattson

Det fanns som vanligt en klar likhet mellan tågen: Man tågade under fanor och vägen kantades av människor som valt att titta i stället för att tåga. Bland dem fanns såväl sympatisörer och begäbbare som de som valt att stå vid kanten eftersom det är en trevlig tradition att titta på människor som tågar.

Vänsterpartiets tåg, som gick från Möllevången till Slottsparken, ackompanjerades som sagt av en kör, men framförallt av ett antal sambakorkestrar som dessutom fick förstärkning, först när de passerade Stadsbiblioteket och sedan när de kom fram till Slottsparken. Socialdemokraternas tåg, som gick från Södergatan till Folkets park, ackompanjerades av två blåsorkestrar: Spårvägens musikkår från Malmö samt Södersläts musikkår från Trelleborg. Också när man tittar på de slagord som lyftes fram på banderoller och fanor kan man se en klar skillnad. I tåget som utgick från Möllevångstorget syntes slagord som:

- Stoppa jakten på papperslösa!
- Inför nolltaxa – Gör bussar & tåg avgiftsfria nu
- Att sälja stöldgods är häleri – Den offentliga sektorn äger vi

På Socialdemokraternas och LO:s banderoller var det mer beskedligt:

- Vi bygger skånsk välfärd (S)
- Svenska löner ska gälla i Sverige (LO)
- Tillsammans för trygghet (S)

SSU:s skyltar hade dock fungerat väl också i Vänsterpartiets tåg:

- Stoppa borgarna i papperskorgarna
- Ta från de rika, dela lika
- Öppna portarna

Avslutningen

Hur det såg ut på slutdestinationerna är lika

symptomatiskt:

I slottsparken fanns Hopptält, rockringar, såpbubblor och andra leksaker för barnen. Dessutom

Tåget ger sig iväg. Fotograf: Björn Mattson

om fanns ett barnteatertält. Vidare fanns sex (6) olika mattält samt försäljning av såväl böcker som t-shirtar och andra prylar. När tåget kom fram fanns redan mängder av människor på plats (uppskattningsvis ytterligare drygt tusen personer), som lekte, köade eller hade slagit sig ner på en filt eller vid ett av de många bord som fanns utplacerade. Dessutom erbjöds det både tal och musik från den förhållandevis lilla scenen.

I Folkets park syntes varken barnaktiviteter eller matställen till och den enda musik som erbjöds var att tillsammans sjunga Internationalen till ackompanjering av akustisk gitarr. Däremot fanns föredömligt nog en teckenspråkstolk som tolkade allt som sades på scenen, något som saknades i Slottsparken. Och scenen i Folkets park är betydligt större.

Vem representerar arbetarrörelsen?

Man kan ju undra hur det kommer sig att V så fullständigt har tagit över Första maj-firandet i Malmö. Är det så att S inte längre representerar arbetarrörelsen? Eller är det så att det egentligen bara finns anledning att demonstrera och protestera när man inte är regeringsställning? Men varför ser man i så fall inga demonstranter från Alliansen?

Röster från demonstranter

"Sitter man med tummen i röven får man skylla sig själv."

Vi ställde dessa frågor till några utvalda demonstranter, tre på Möllevångstorget och tre på Södergatan:

1. Brukar du demonstrera?
2. Varför tycker du att man ska demonstrera?
3. Vad är den viktigaste frågan i år?

Magnus Thulin

1. Ja, jag har alltid demonstrerat när jag kunnat. Men jag har arbetat på sjön i många år, så det har ju inte alltid fungerat.

2. Jag tycker att man ska visa vad man tycker.

Detta är ju min chans att påverka. Sitter man med tummen i röven får man skylla sig själv.
3. Det finns ganska många viktiga frågor. Allra viktigast är väl att vi kan fungera tillsammans. Löfven behöver en motkraft.

Karin och Claes Björner

1. Vi har bara demonstrerat någon enstaka gång förut, men någon gång ska man ju börja. Nu är vi pensionärer så nu har vi tid. Fast det hade vi ju egentligen innan också. Men när attacken mot bl.a. Showan Shattak skedde efter demonstrationen Ta natten tillbaka 8 mars 2014, fick det vara nog. När det veckan efter arrangerades en demonstration mot våldet under parollen Kämpa Malmö, var det dags, så då demonstrerade vi för första gången. Och nu är vi alltså ute igen.
2. Det är viktigt att visa solidaritet. Ju mer man läser, ju mer upprörd blir man. Claes är dessutom medlem i V.
3. Miljön är oerhört viktig. Och en rättvisare fördelningspolitik för ett jämlikare samhälle. Det är ju märkligt att de som arbetar beskattas tyngre än de som bara lever på kapital.

Sara

1. Jag kom till Sverige från Iran. Där förföljs alla oliktankande politiskt, religiöst, sexuellt och där får man inte demonstrera. Så sedan jag kom hit har jag demonstrerat varje år.
2. Jag demonstrerar för att kämpa för mänskliga rättigheter. Det är det jag brinner för. I alla sammanhang.
3. Mänskliga rättigheter är alltid den viktigaste frågan.

Agneta med Axel och Agnes

1. Ja, jag demonstrerar varje år.
2. Det är viktigt att uppmärksamma arbetarrörelsens dag, och i år är det ju särskilt viktigt, med tanke på att det är ett 100-årsjubileum.
3. Att Socialdemokraterna får möjlighet att fortsätta regera. För ett rättvisare samhälle.

Annika Larsson

1. Som barn demonstrerade jag alltid. Sedan hade jag ett ungefär tio års uppehåll, men sedan dess demonstrerar jag varje år.
2. Att visa stolthet över sin partitillhörighet, att fortsätta att bevaka sina rättigheter och att visa vad man står för.
3. Allt som socialdemokraterna står för. Jag kan inte peka på något specifikt.

Johan Andersson

1. Ja, sedan 80-talet har jag demonstrerat varje år.
2. I år är det speciellt viktigt eftersom det är 100-årsjubileet av beslutet om allmän rösträtt.
3. Valfrihet, fördelningspolitik och trygghet.

Upp till kamp!

A winner is a dreamer who never gives up

Rossana Dinamarca inledde sitt tal i Slottsparken med att påpeka att detta är hennes sista Första maj-tal som riksdagsledamot. Därefter övergick hon till att säga att hon tidigare alltid avslutat sina tal med "Upp till kamp!" men att hon denna gång skulle inleda med dessa ord. Kampen är, enligt Dinamarca, något vänsterrörelsen har men borgarna saknar. Sedan återkom hon med jämna mellanrum till denna fras.

Det var naturligtvis jämlikhet, bättre fördelningspolitik, anti-rasism (men nästan ingenting om miljön) som hon uppmanade åhörarna att ta upp kampen för. Men hon stannade extra vid sex timmars arbetsdag som hon kämpat för sedan sin första Första-majdemonstration vid ett års ålder, och som hon nu hävdade håller på att bli verklig-het.

Naturligtvis uppehöll hon sig också vid Me Too-kampanjen, och uppmanade alla kvinnor att fortsätta kampen.

Hon avslutade med ett citat av Nelson Mandela, efter att ha sagt att hans frigivning aldrig skulle ha kunnat bli av utan alla människors kamp runtom i världen:

"A winner is a dreamer who never gives up."

Extra tillägg till den allmänna pensionen

Minst 20 miljarder ska satsas på välfärden under nästa mandatperiod, och det kommer att innebära att "ni kommer att se mängder av

byggkranar överallt och internet och tidningar kommer att svämma över med platsannonser".

Efter att Katrin Stjernfeldt Jammeh mest talat om hur mycket bättre det varit att styra Malmö med en socialdemokratisk regering än det var med en borgerlig och förnöjt konstaterat att en ny polisutbildning startar i Malmö i januari 2019 samt utlovat 1000 nya bostäder för unga malmöbor under nästa mandatperiod, klev finansminister Magdalena Andersson upp på scenen.

Hon började med att berätta hur roligt hon tyckte det var att tala i det socialdemokratiskt styrda Malmö. Sedan följde, som man kan förvänta sig när en regeringsmedlem ska tala på något som väl egentligen kan betecknas som ett protestmöte, en längre sektion med skryt. Hon berättade helt enkelt hur väl hennes regering lyckats. Denna avdelning avslutade hon med: "Vi ska utveckla den svenska modellen, inte avveckla den!"

Därefter kom en lite oväntad attack på SD. Det var kanske inte så oväntat att hon attackerade Sverigedemokraterna i sig. Det oväntade var vinklingen. Hon talade överhuvudtaget inte om deras flyktingpolitik, utan fokuserade på hur de motarbetat allt som är av godo för svenska arbetare. Hon sa sig inte vara förvånad att Ulf Kristersson valt att närma sig SD, då de i grunden är av samma skrot och korn. Hon avslutade denna avdelning med att hävda att SD är ett arbetarfientligt parti och "det ska vi se till att alla väljare känner till vid nästa val".

I SCB:s senaste väljarundersökning stöder 21,3 % av LO-medlemmarna SD. Man kan misstänka att det framför allt var dessa hon riktade in sig på.

Sedan talade hon om sambandet mellan fattigdom och kriminalitet innan hon utlo-vade en kraftigt utbyggd välfärd. Minst 20 miljarder ska satsas på välfärden under nästa mandatperiod, och det kommer att innebära att "ni kommer att se mängder av byggkranar överallt och internet och tidningar kommer att svämma över med plats-annonser".

Avslutningsvis släppte Magdalena Andersson en minibomb: "Idag har Stefan Löfven beslutat om ett extra tillägg till den allmänna pensionen, vilket kommer att innebära 600 kr mer i månaden, främst till alla de som arbetat och slitit hela livet men ändå inte riktigt kan få det att gå runt".

Keops pyramid

Som så ofta förr äntrade Mikael Wiehe scenen i Slottsparken. Han inledde med att kalla publiken sina favoriter och sa att han var oerhört tacksam att de trotsade vädret (När han klev upp hade det börjat snöa och det blåste ganska kraftigt) för att höra honom sjunga en liten trudelutt.

Han inledde som sig bör med Keops pyramid, men sedan övergick han till en hel del nyare material, efter att ha pratat om George Orwell en stund. Eftersom Magdalena Andersson skulle tala på annat ställe i staden, kunde dock tidningen inte stanna till slutet av konserten, eller, för att fortsätta på trubadurens inledande tankegång, trudeluttstunden.

Text och foto Björn Mattson - Info Express
redaktion@infoexpress.se

”Myten om Tidningskrisen?”

Vi har alla hört talas om Tidningskrisen. Den som gör att Alice Bah Kuhnke enligt egen uppgift har svårt att sova på nätterna. Men hur illa är det egentligen?

Docent Stefan Melesko har skrivit en rapport för Timbro Medieinstitut om läget för tidningsbranschen. I rapporten går han igenom alla siffror, nyanserar bilden av en kris och talar om ett paradigmskifte som pågått under flera decennier.

Den svenska tidningsbranschen problem är delvis självförfällade. För sent förstod man att paradigmskiftet inte bara var en tillfällig kris, för sent övergav man den naiva strategin att sluta ta betalt från läsarna. Och många strukturaffärer gjordes utifrån helt felaktiga förutsättningar.

Men framtiden ser inte så mörk ut som ofta påstås. Det är de lokala tidningarna som har bäst förutsättningar att tjäna pengar i framtiden. Såväl minskningen av annonsintäkter som upplagetappet har redan bromsats.

Det finns en rad olika åtgärder som branschen kan vidta för att behålla intäkterna från papperstidningen och samtidigt konvertera

sina kunder till betalande digitala läsare. När den omställningen väl är genomförd kommer branschen att ha gjort sig av med ungefär 40 procent av dagens kostnadsmassa som nu går till produktion och distribution av papperstidningen.

Den omställningen är redan på god väg, även om mycket återstår.

— Rapporten är en välkommen nyansering av en diskussion som blivit alldeles för alarmistisk, säger Andreas Ericson på Timbro Medieinstitut.

— Istället för att tala om utökat presstöd borde politikerna underlätta för branschen att tjäna pengar själva. En enkel åtgärd vore att avreglera annonsmarknaden som i dag stänger ute svenska tidningsföretag från stora intäkter från exempelvis spel- och alkoholreklam.

Obs. Rapporten var publicerad i den 10:e Nov.2017 och kan läsa här→

Källa: www.timbro.se

Fler nyanlända ska starta företag

Nu startar Almi ”Snabbspår Start-Up-sala” som ska få fler nyanlända att starta och driva företag.

Företagande underlättar nyanländas integration i det svenska samhället och är en viktig väg till sysselsättning. Redan idag utgör personer med utländsk bakgrund en betydande del av företagarsverige. Snabbspår Start-Up-sala ska se till att resurser i form av entreprenörsanda, kompetens och erfarenhet omvandlas till reellt företagande.

Snabbspår Start-Up-sala ska leda till att fler nyanlända i Sverige startar företag. Syftet är att ta tillvara tidigare erfarenheter och kompetens av företagande och att hjälpa nyanlända att snabbare komma igång med företagande.

● Att komma till ett nytt land är inte alltid lätt

och skapa sin egen sysselsättning kan vara fylld av utmaningar. Region Uppsala ser potentialen och med hjälp av Almi vill vi underlätta för nyanlända med företagsidéer att starta företag i länet. Säger Toni Jonsson, Regional utvecklingsledare näringsliv på Region Uppsala

Det erbjuds både fysiska möten och digitala verktyg. Fysiska möten med starta-egget-information hålls på lätt svenska. Möten innebär också en möjlighet för nyanlända att bygga upp ett nätverk. Genom digitala verktyg och filmer informeras man på lätt svenska om grundläggande ämnen vid företagsstart såsom marknadsföring, ekonomi och juridik.

● Allt som gör det enklare för de nyanlända som vill starta företag är positivt. Det är bra för både samhället och individen. Snabbspår Start-Up-sala är ett sätt att möjliggöra det, säger Mehran Tehranchi rådgivare och ansvarig för Snabbspår Start-Up-sala på Almi.

Snabbspår Start-Up-sala drivs av Almi Uppsala med stöd av Region Uppsala.

Besök almi.se/upsala för mer information om möten och seminarier som hålls i hela länet.

Start-Up-sala genomförs med finansiering från Tillväxtverket och Region Uppsala.

Källa: almi.se

Du kan nu publicera ditt erbjudande, evenemang, eller katalog för endast 100:- / månad www.xtakes.se

START NOW

HITTADINBIL

BRA BILLIGA BILAR

0% RÄNTA
INGEN KONTANT INSATS

Ring Mats: 0735077490
E: info@hittadinbil.se

Skånes bilpark

Säljer - Köper - Byter - Förmedlar

0% RÄNTA
INGEN KONTANT INSATS

A: Arlovsvägen 6, 211 24 Malmö
W: www.skånesbilpark.se
E: skånesbilpark@gmail.com
T: 040 - 18 30 00
M: (+46)0705 600 045

Denna vecka får alla som har med sig denna annons, eller hela Info Express, **20 % RABATT** på samtliga reparations- och underhållsarbeten!

Jägersro Bilar & Verkstad

www.jagersrobilarverkstad.se

- › Oljebyte
- › Broms
- › AC fyllning
- › Reparation
- › Diagnos
- › Kamremsbyte
- › Service
- › Avgas

Däck från 199:-

Däckhotell från 399:-

Oljebyte från 499:-

Kamremsbyte från 2999:-

Öppetider
Mån - fre: 8.00 - 17.30
Lördag / söndag stängd

Adress:
Sporregatan 23
213 77 Malmö

Mobil : 0760 144 2222

Expert på alla bilar

BILMEKKA

Köper och säljer bilar

- Reparation
- Service
- Lackering
- Däckservice
- Handtvätt

Tämögatan 2 Tel Mån-Fre: 8-18
211 24 Malmö 0762-71 22 55 Lör-Sön: 10-16

Köper & säljer bilar

Kopparbergsgatan 10
214 44 Malmö

Mobil: 0723893533

info@hellinsbil.se
www.hellinsbil.se

HELLINSBIL
TEL
040-917004

FOLIESTYLE

BILDEKOR BILFOLIERING SKYLTA

Vi är ett företag med djupt förankrad expertis inom profilreklam, foliering och fordonsdekor. Söker du ett kostnadseffektivt och effektivt sätt att marknadsföra ditt företag på?

Vi kan hjälpa dig med allt från bildekor och fönsterdekor till skyltar, banderoller och rollups med mera.

info@foliestyle.se

040 - 18 18 80

www.foliestyle.se

Är sociala medier verkligen bra?

Sociala medier kan vara ett sätt att fortsätta ha kontakt med släktingar och vänner som bor långt borta, vilket blir allt viktigare i takt med globaliseringen som förmodligen aldrig kommer att upphöra. Sociala medier hjälper människor att snabbt nå varandra, skaffa nya vänner och uppleva nya kulturer och andra delar av världen genom sina och vänners dokumentation av resor, vardagar m.m. Sociala medier är det som knyter olika verkligheter tillsammans, det som speglar folks liv, någonting man kan lära sig ofantligt mycket av. Youtubers kan tjäna pengar på sina kanaler och modeller kan göra karriär på Instagram, och detta visar att många, främst unga, försörjer sig på sociala medier i ett samhälle där unga har svårt att komma in på arbetsmarknaden. Dessutom har de blivit en del av den yngre generationens liv, då nya hits inte längre handlar om kärlek vid första ögonkastet utan likes och Tinder. Många människor ingår också distansförhållanden och är beroende av exempelvis Skype för att kunna prata vid och se varandra.

Men finns det någon mörkare verklighet bland alla bländade fördelar?

Risken för depression är rätt allvarlig. Visserligen kan man lära sig mycket av hur andra människor har det och lever, men om man konstant jämför sig och med andra, vilket många gör, leder det till att man blir olycklig.

Dopamin är ett ämne i hjärnan som utsöndras varje gång man hör ett blipp från ett meddelande eller får en like på Instagram. Det är också det ämne som gör en lycklig, och som utsöndras när man exempelvis äter god mat. För varje like man får, utsöndras det mer dopamin i hjärnan och i och med att det är ett ämne som gör en lycklig, är det också beroendeframkallande. Det är också detta droger utnyttjar, då ämnen som liknar dopamin tar över receptorerna i hjärnan för att locka fram ett beroende. Ju mer man använder sociala medier, desto mer beroende blir man av dem, vilket leder till att man så småningom utvecklar ett beroende om det inte används med ytterst försiktighet. Ett beroende är allvarligt ur två aspekter:

Den ena är att ett beroende tar alltför mycket tid och energi ifrån individen, d.v.s. att all tiden som spenderas bakom skärmar går åt till att exempelvis försöka ta perfekta bilder för att få fler likes och åt att tillbringa mycket tid online. All den tiden hade istället kunnat gå till att stärka band med familjen och vänner man redan har, eller att tillbringa tid med en förmåga man vill utveckla. Den tiden man spenderar på sociala medier hade kunnat spenderas med arbete eller andra uppgifter och hushållssysslor, vilket hade lett till mer fritid (som de flesta ur millenniegenerationerna ändå har mindre av, då vi statistiskt sätt jobbar fler timmar än andra generationer), eller åt att bemästra en ny förmåga, som att kunna spela ett instrument. Dessutom kan all tid man har tillbringat med att inte göra någonting leda till ångest och höga stressni-

Foto: youtube.com

vår, för att man kanske inte hinner med att göra allt man tänkt göra för dagen. Istället för att lära sig något och utmana sig själv eller göra uppgifter som man måste göra, gör man istället ingenting och detta kan påverka ens sömn också, då många känner sig tvungna att vara uppe längre för att hinna göra uppgifter de hade kunnat göra under dagen om de inte spenderat tid med sociala medier.

Den andra synpunkten är att hjärnan förstörs permanent, fastän detta sker gradvis. I hjärnan sitter receptorer som tar emot dopamin. Om dessa missbrukas och man får mer och mer dopamin, bygger man så småningom upp en tolerans, vilket leder till att man vill ha ännu mer dopamin. Toleransen byggs upp därför att dopamin påverkar hela kroppen, från hjärtat till stresshormoner i blodet (som kan liknas vid utsöndring av adrenalin, fastän det inte påverkar hjärnan och kroppen på samma sätt), vilket också gör att hjärnan bygger upp en tolerans om man får för mycket av det till att börja med, då det påverkar kroppen. Det är en ond cirkel som gör att man både hamnar och blir fast i ett beroende, men det allvarliga är att receptorerna kan förstöras. Om receptorerna i hjärnan förstörs, finns det inget som kan ta emot dopaminet, vilket leder till depression på lång sikt.

Förutom den uppseendeväckande risken för depression finns alltid risken för koncentrationssvårigheter. Med sociala mediernas ständiga inflytande över oss, blir vi distraherade. Och det är inte bara blippet från meddelanden som vi får, utan det är också vår mobil. Forskning visar att flera deltagande personer i studien hade svårt att utföra enkla, vardagliga uppgifter med mobilen i sikte. Personerna i den andra försöksgruppen hade inga problem alls med att utföra uppgifterna, men då hade forskarna tagit mobilerna ur sikte.

Dessutom vänjer vi oss vid att konstant se upp från det vi gör och sluta göra det, bara för att läsa ett sms eller svara på ett meddelande. När detta beteende upprepas konstant, lär vi oss det utantill, och med tiden blir

det svårare och svårare att hålla fokus under längre perioder, vilket kan skada förmågan att prestera bra ute i arbetslivet eller i skolan. Det kan vara en förklaring till varför en stor andel unga i i-länder som frekvent använder sociala medier får sämre testresultat på samma typ av tester jämfört med tidigare generationer (ex SAT:s, Nationella Prov, PISA).

Ett liknande perspektiv är att fler och fler skolor har mobilförbud i klassrummen, då de märker att eleverna är på sina mobiler under lektionerna, vilket måste innebära att både lärare och elever är medvetna om hur sociala medier och mobiler stjälar uppmärksamheten.

På tal om skolor och elever, så är det visserligen enkelt att försörja sig på sociala medier, men samtidigt är det en popularitetstävling för många. Ju fler följare man har, desto mer populär och beundrad tycks man bli i verkliga livet, så allt det man gör är mer avgörande. Man spelar en viktig roll helt enkelt, och det man säger har inte bara ett stort inflytande i verkliga livet, utan också på alla plattformar; en makt som lätt kan missbrukas, och andra som anstränger sig och försöker få fler följare kan känna sig osäkra på sig själva, vilket kan leda till en sämre självkänsla och självförtroende. Detta kan också hänga ihop med depression, då man jämför sig med andra och blir olycklig med sin egen tillvaro.

Inte nog med att många konstant får höra att de inte duger till online, de bidrar också till att skapa en identitet som inte alltid representerar vilka de är, s.k. "fake personas". Detta kan då ta mycket energi från individer, då det blir svårare och svårare att bibehålla en skapad identitet, och all den tiden och energin hade kunnat gå åt annat konstruktivt arbete. Visserligen kan det som man postar verkligen vara sant, då det finns folk som går på fester ofta och gillar att socialisera, men online försöker de allra flesta visa sin bästa sida, och för varje gång man postar en bild som bekräftar just det, ju mer bidrar man till att skapa en annan identitet, och mer press läggs på individen att bekräfta den bilden alla andra har av en.

Man får också sämre minne. I ett experiment där olika grupper deltog i guidade turer i historiska miljöer, hade en grupp iPods och telefoner att ta bilder med och en annan fick bara ha med sig penna och papper.

Efter rundturen frågade forskarna de deltagande om detaljer och vad de mindes av upplevelsen. Deltagarna som inte hade med sig mobiler svarade rätt på frågorna som handlade om det guiden nämnde i större utsträckning, samtidigt som de kom ihåg upplevelsen mer detaljerat än de som tog bilder. Man ger alltså upp något så värdefullt som minnen bara för att få likes på en bild på Instagram. Förutom faktum att man minns själva upplevelsen sämre, blir inte den känslomässiga kopplingen till minnet lika starkt, vilket kan vara orsaken till att vissa unga känner sig isolerade, trots att de umgås med andra.

Det som man också kan tycka är märkligt är att Milleniegenerationen är den mest deprimerade och självmordsbenägna generationen hittills, enligt flera undersökningar. Det som är märkligt är att det här är en generation som aldrig har upplevt krig eller ekonomiska kriser som depressionen. Det har inte varit en allvarlig epidemi som slagit till eller ökat våld eller alkoholism i samhället, så frågan är varför är den här generationen så deprimerad, om den har haft allt? Kan det hänga ihop med att sociala medier hindrar oss från att stärka riktiga, nära band med människor?

Ett annat problem kan vara att vissa sociala plattformar stjälar personlig data, som sedan kan användas för "skräddarsydd marknadsföring". För vissa kan detta handla om integritetsskydd, då många företag lagrar information om folk som kan vara hemlig och personlig.

Ifall man fortfarande hävdar att sociala medier inte är beroendeframkallande, är det värt att poängtera små detaljer på olika plattformar. På Snapchat kan man få "streaks", även känt som "dagar" med kompisar man brukar prata med. Att man har "streaks" med någon innebär att båda parter får en liten flamma vid namnet på den som man skickar bilder och meddelanden till, samt antalet dagar man har skickat meddelanden och bilder till varandra. För att flammen ska fortsätta finnas kvar, måste man skicka minst en bild till per-

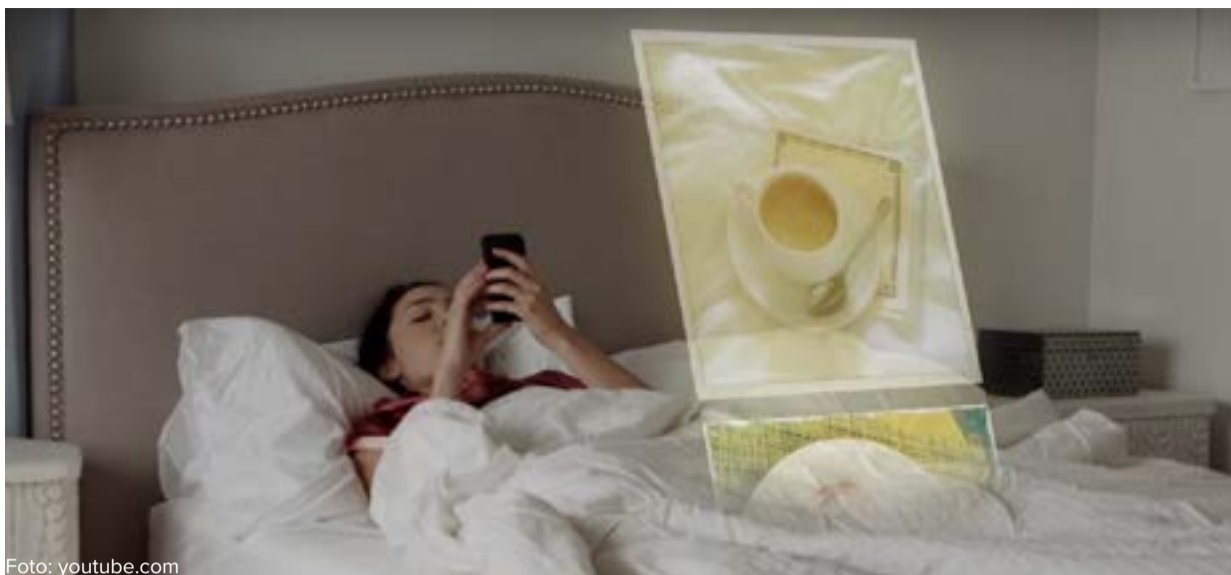

Foto: youtube.com

sonen man pratar med inom ett dygn, annars går den bort och man måste börja om från början igen. Dessutom får båda parter olika typer av belöningar i form av priser, som troféer och medaljer på appen, och dessa delas ut i större utsträckning ju fler "dagar" man har med någon. Man kanske får ett hjärta efter en månad, en medalj efter tre månader och en trofé om man har haft dagar med någon i ett halvår. Det är en bra taktik för att få folk att återvända till appen och fortsätta använda Snapchat.

På Youtube spelas klipp efter klipp efter varandra, och alla klipp går efter rekommendationer, som byggs upp av algoritmer som lokaliserar det som intresserar var och en av oss. Man kan såklart stoppa uppspelningen, men då kommer man vara omgiven av andra klipp som också anses intressera en, och det blir mycket sannolikt att om klipp efter klipp fångar ens intresse, tillbringar man mer tid på hemsidan än vad man egentligen planerat. Detta för att understryka att det är fler faktorer än enbart likes som spelar roll och styr vårt beteende.

Ett sista påstående är att sociala medier, liksom TV:n, gör en dummare. Hjärnan är gjord för att utmanas och ständigt ha något på gång, och detta kan stärkas med flera exempel, som att man får bättre koncentrationsförmåga och bättre testresultat om man konditionstränar regelbundet, eller att man bl.a. får en mer utvecklad kognitiv förmåga om man kan minst två språk. Det verkar som att hjärnan mår bra av att ha någonting att göra och ständigt utveckla förmågor, och i

dagens värld, där det blir vanligare att sitta ned och låta timmarna passera utan att göra någonting, kan detta påverka ens IQ, vilket kan påverka många viktiga aspekter av ens liv, allt ifrån hur utbildad man är till vilket jobb man får senare. Detta påverkar såklart också ens inkomst och hur väl ens barn gör ifrån sig i skolan. Det påverkar även problemlösningsförmågan, som kan samspela med hur man t.ex. svarar på konflikter, och det är avgörande för att behålla och förstärka sociala band.

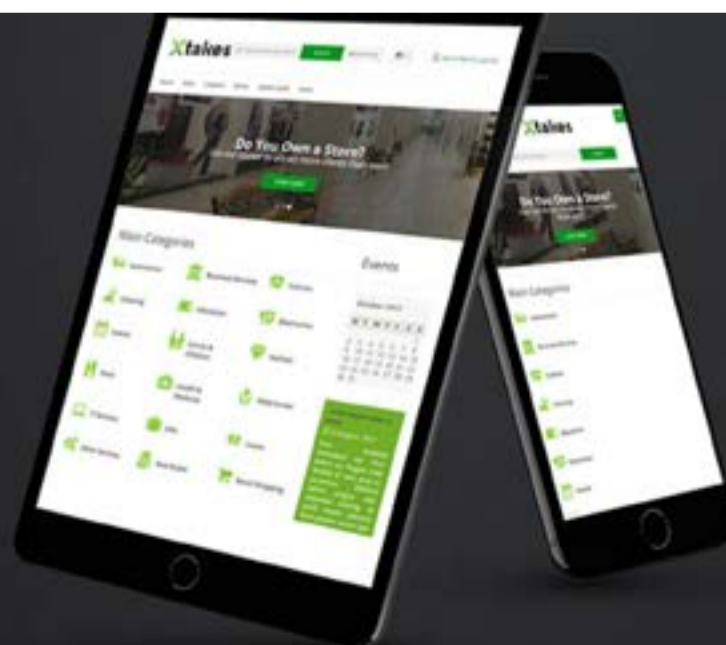
Om man använder sociala medier med stor försiktighet, kan man såklart hålla kvar vid fördelarna av att enkelt kunna prata med vänner och släktingar som bor långt borta, eller kommunicera med en partner man inte kan se, då det blir vanligare att resa i det nutida samhället. Men samtidigt måste man komma ihåg att sociala medier är otroligt beroendeframkallande, och att de har en stor inverkan på hjärnan. Det är väldigt lätt att tappa kontrollen över en illusion av ett kontrollerat beteende.

C.B. Mihai - skribent

https://youtu.be/GXdVPLj_pIk

Du kan nu publicera ditt erbjudande,
evenemang, eller katalog
för endast 100:- / månad
www.xtakes.se

Prova oss!

På flykt

De flyr från krig, missväxt, svält och förföljelse. De flyr för sina liv från länder där de riskerar att bli ihjälskjutna, dö av hunger eller dömas till döden p.g.a. sina åsikter. De säljer sina hus (om de har något och det inte blivit sönderbombat) och andra ägodelar för att kunna finansiera en riskfylld resa till ett tryggare land, till ett tryggare liv.

Det är nog få, om ens någon människa, som väljer att fly från sitt land utan anledning. Inte ens de som helt frivilligt lämnar sitt land för ett annat kan anses göra det utan anledning. Det kan vara att man erbjudits att bättre och/eller bättre betalt jobb i ett annat land, att stora delar av ens familj redan flyttat dit eller att man funnit kärleken i det nya landet. Det kan också vara mer negativa anledningar som att man är trött på det egna landets väder, mentaliteten bland landets invånare eller landets politiker. Eller så kanske man lämnar landet för att fly undan rättsväsendet eller för att man vill återför-enas med de miljardbelopp man redan lyckats föra ut ur landet (vilket väl egentligen också får ses som att fly undan rättsväsendet).

Någon av dessa anledningar (eller närbesläktade) stämmer förmodligen in på alla svenskar som väljer att lämna Sverige (vilka ökar för varje år). Det stämmer också in på en del av dem som flyttar hit. Det påstås till och med att någon enstaka manliga flyttar hit för vädrets skull.

För de allra flesta som kommer hit gäller dock helt andra anledningar. De allra flesta av dem flyttar från och inte till; de har inte valt Sverige för någon annan anledning än att de tror att de kan känna sig tryggare här än i det land de lämnade. Deras anledningar är för de flesta svenskar ofattbara. Inte ens alla de svenskar som flydde till Amerika hade lika starka anledningar. De flyr från krig, missväxt, svält och förföljelse. De flyr för sina liv från länder där de riskerar att bli ihjälskjutna, dö av hunger eller dömas till döden p.g.a. sina åsikter. De säljer sina hus (om de har något och det inte blivit sönderbombat) och andra ägodelar för att kunna finansiera en riskfylld resa till ett tryggare land, till ett tryggare liv. När man tänker på detta kan man ju fråga sig hur något land, något folk, kan neka dessa människor tillträde till den trygghet som de själva åtnjuter.

Att påstå att de får skylla sig själva, att de bundit ris till egen rygg, är inte försvarbart. Om klimatförändringarna skulle göra Sverige obeboeligt och fattigt med följden att svenskarna började svälta ihjäl, kunde vi knappast hållas ansvariga för det, inte ens om man betänker att svensken i gemen har bidragit till negativ klimatförändring i större grad än de flesta. Om en främmande makt plötsligt skulle få för sig att bomba Sverige, kan svenskarna knappast skyllas för det. Inte ens om Stefan Löfven skulle få för sig att starta krig mot sina egna medborgare eller börja förfölja olikänkade kunde vi hållas ansvariga – oberoende om vi röstat på ho-

nom eller inte. Detsamma gäller naturligtvis de som flyr för sina liv och till sist hamnar i det kalla Sverige.

Med detta sagt är ju den enda rimliga hållningen att släppa in alla som vill komma hit. Det är ju inte så att vi har ont om plats precis (158:e plats i världen vad gäller folktäthet). Och det är ju inte så att vi inte har råd (även om vi fallit rejält den senaste tiden är vi ännu bland världens 20 rikaste länder). Trots det vill majoriteten av svenskarna (52 % i juni ifjol enligt SIFO) minska antalet flyktingar.

The Refugee . Author: Tony Hisgett from Birmingham, UK - wikipedia.

Hur hänger detta samman? Är svensken en ogin typ som inte vill dela med sig? Eller finns det andra anledningar?

Det finns, naturligtvis, flera bakomliggande orsaker till svenska folkets inställning, men med några få undantag handlar inga av dessa om simpel sandlåderetorik ("Jag

var här först och det är mina grejer. Du får gå och gräva någon annanstans!"), även om det ibland kan verka så. Några tänkbara anledningar skulle kunna vara:

* att högerpopulisterna har lyckats väldigt väl i att övertyga svensken,

* rädsla för det okända, trots svenskens höga grad av bildning, vilket både gör sig gällande i ovan citerade undersökning och i det faktum att de nyanlända tvingas söka sig till sina landsmän då inga svenskar vågar ta kontakt,

* ovilja att förstå att – precis som för t.ex. svenskarna i 1800-talets Minnesota och dagens Dubai eller spanska solkusten – det är en trygghet att ha forna landsmän omkring sig,

* att det – oavsett flyktingar – sker stora förändringar i världen och att flyktingarna oförtjänt fått klä skott för många av dessa,

* att vi inte lyckats med att ge de nyanlända jobb i tillräckligt hög grad och därmed inte lyckats ge dem en chans att klara sig på egen hand,

* att vi har ett icke fungerande bidragssystem som emellanåt motarbetar sig själv och som dessutom är omgärdat av rykten som gör det ännu lättare för högerpopulisterna att lyckas i sitt värv,

* att vi inte heller på andra områden lyckats med integrationen,

* att det inte råder samstämmighet om vad bra integration egentligen innebär,

* att de som kommer hit ofta är traumatiserade, utblottade och inte känner sig hemma,

* att kulturkrockar uppstår som är till förfång för både de nytillkomna och svenskarna,

* att allt det ovanstående har gjort att det nu bildats en ny underklass i det svenska samhället där de flesta nytillkomna hamnar, samt

* att svenskhet efterfrågas utan att någon riktigt vet vad svenskhet är.

Vår tanke på dessa sidor är att i all enkelhet försöka dra vårt strå till stacken. De första fyra punkterna tänker vi göra vad vi kan för att motverka. De åtta nästa tänker vi oss titta närmare på. Vi har inga illusioner här om att kunna påverka utan bara att visa på hur det är. Men kanske kan vi också komma fram till och presentera vår idé om hur god integration kan se ut.

Den sista punkten tänkte vi bidra till genom att först presentera olika bilder av vad som ofta anses vara typiskt svenskt och kanske ironisera lite över det. Men vi vill också titta på detta fenomen med en seriös blick, genom att vill ta tempen och diskutera hur det egentligen är, bl.a. genom en rad intervjuer.

Björn Mattson - Info Express

Vad man som nyanländ måste veta om Sverige och svenskarna

I Sverige, precis som i alla andra länder, finns oskrivna regler som det inte är helt lätt att upptäcka när man alldeles nyligen kommit hit. Visserligen har en del av våra nor-mer börjat luckras upp i samband med internationaliseringen men många av dem har ännu en lika stark ställning som på 50- och 60-talet. Andra anses utåt ha försvunnit, men om du tittar djupt ner i folksjälen är de lika giltiga nu som då.

Vi tänkte hjälpa dig som är nyanländ med lite tips om vad du ska tänka på, och kanske roa dig som bott här i hela ditt liv genom att belysa sådant som du garanterat känner till men kanske inte tänkt på. Det är skrivet med glimten i ögat, men i grunden är alltsammans helt sant.

1. Sätt dig inte bredvid någon på bussen om det finns andra säten lediga

Detta kan kanske uppfattas ganska underligt för en utomstående, särskilt om du har utomeuropeisk bakgrund, men svensken är i övermåttan mån om sin integritet. Det innebär att i en normal svensk buss måste samtliga dubbelsäten vara fulla för att det ska anses okej att du sätter dig bredvid någon du inte känner. Sätter du dig bredvid en svensk du inte tidigare haft kontakt med, trots att det finns tomma dubbelsäten kvar, kommer detta att uppfattas som en tydlig integritetskränkning och den du sätter dig bredvid kommer att anta att

a) du gör sexuella närmanden, vilket beroende på könstillhörighet för dig och din nya bänkganne kan sätta igång homofobiska ryckningar, rädsla för att bli våldtagen, anmälan för sexuella

trakasserier, eller genmäle av sexuell art eftersom mannen du satt dig bredvid antar att han har "halva inne", eller

b) du är påverkad av sprit eller narkotika.

Människor runt omkring kommer i första hand tro att ni känner varandra sedan tidigare, eftersom svensken i allmänhet vill tro gott om andra. Om de, emellertid, får klart för sig, eller har anledning att misstänka, att ni inte känner varandra kommer de att tänka exakt samma saker som din nya bänkganne. Som tur är för dig går det ganska fort över, eftersom de inte vill blanda sig i saker de inte har med att göra.

Så, om du inte är en kvinna som verkligen vill lägga in en stöt på mannen som sitter ensam på ett dubbelsäte eller är ordentligt påverkad av centralstimulerande medel och vill att alla ska förstå att du är det, bör du alltså alltid sätta dig på ett helt tomt dubbelsäte. Om du vill vara helt säker är det kanske bäst att stå upp i bussen.

2. Skryt aldrig – utom på sociala medier

I århundraden har det absolut viktigaste svenska ordstävvet varit "Eget beröm luktar illa" och även om Aksel Sandemose växte upp i Danmark och skrev på norska, har hans konstruktion Jantelagen alltid förknippats med det svenska lynnet sedan det publicerades i *En flykting korsar sitt spår* 1933. Det grundläggande i denna fiktiva lag är att du inte ska förhäva dig och tro att du är mer än andra. Med andra ord: Skryt inte!

Sedan drygt ett decennium tillbaka har detta visserligen förändrats radikalt. Svenskarna publicerar skrytbilder och skryttexter på sig själva, sina barn, sina katter, sina middagar, sina semesterresor etc. i en aldrig sinande ström. Men detta sker enkom på sociala medier. IRL gäller fortfarande Jantelagen (med undantag

för en och annan författare med underlig dialekt). Det är förvisso troligt att denna nya trend så småningom också sprider sig till det verkliga sociala livet, men där är vi långt ifrån ännu. Har svensken inte Facebook, Instagram eller liknande framför sig säger hen mycket hellre "Nej, sånt kan inte jag!", "Nej bry er inte om mig, det är mycket viktigare att ni har roligt" eller "Nej, inte ska chefen höja min lön. Jag är inget speciell och jag klarar mig bra som det är" än att förhäva sig och framhålla vad hen är bra på och vad hen har gjort, för att inte tala om att – gud förbjude – likt amerikanen påstå att hen kan eller gjort saker hen inte kan eller gjort.

Nu är detta dock inte hela sanningen. I generationer under oket av Jantelagen har svensken blivit mästare på att framföra skryt i skepnad av icke-skryt:

"Ooh, vilken vacker klänning du har, Margit. Jag skulle önska att en enda av mina Dolce Gabanna-klänningar var hälften så snygg!"

"Ditt jobb som städare verkar så oerhört intressant. Mitt nya jobb som VD för ett multinationellt bolag är inte hälften så spännande."

"I förhållande till Mozart är jag en usel kompositör. Jag kan inte förstå att det är så många skivbolag som vill köpa mina låtar."

Som en effekt av förbudet mot att berömma sig själv, har svensken också blivit väldigt dålig på att berömma andra. Men det är kanske lika så bra eftersom mottagaren ändå inte hade vetat hur hen skulle ta emot berömmet. Svensken är nämligen lika dålig på att ta beröm som att ge. Du bör alltså varken berömma dig själv eller någon annan, såvida du inte redan behärskar konsten att bädda in berömmet på ett snyggt sätt. Annars är det bara att börja öva.

What You, as a Newcomer, Need To Know About Sweden and the Swedes

In Sweden, as in all other countries, there are unwritten rules that are not easily detectable when newly having arrived in the country. Admittedly, some of our rules have started to wither because of the internationalization, but many of them are still as valid as they were in the 50s and the 60s. Other rules seem to have vanished, but if you look deep down you will see they are still definitely still in force.

Our aim is to help you who newly arrived in Sweden with hints and tips about what to be aware of and how to act, and maybe amuse the ones who have lived here all your life by pointing out things you definitely know but maybe haven't thought about. It is written with a humorous twinkle, but basically everything is true.

1. In the Bus: Never Sit Down Beside a Stranger if Other Seats Are Vacant

This might seem a little odd for an outsider, especially if you are of non-European origin, but Swedes are extremely anxious about their integrity. This means that in a normal Swedish bus every double seat has to be occupied before it is considered okay to sit down beside someone you don't know. If you sit down beside a Swede with whom you have had no previous contact, despite the fact that there are empty double seats available, this will be regarded as a clear violation of integrity and the one you sit beside will believe that

a) you are making sexual advances, which, depending on the gender of you and your new seat neighbour will start homophobic shaking, fear of being raped, police report about sexual harassment or sexual advances in return as the man you sat down beside presume he has "halva inne" which means he thinks you want him, or

b) you are high on drugs or alcohol.

People around you will primarily assume you know each other, since Swedes in general want to think good of others. If they, however, realize or suspect that you do not know each other they will think the same things your seat neighbour thinks. Luckily for you it will die out quite quickly as they don't want to meddle in other people's affairs.

So, if you are not a woman who wants to pick up the guy who sits by himself on a double seat and not high on psykostimulantia and wants everybody to understand your situation, you should always go for the empty double seats. If you want to be totally sure, we recommend you to stand up in the bus.

2. Never Brag – If Not on Social Media

For centuries the absolutely most important Swedish saying has been "Eget beröm lukta illa" ("Self praise smells badly") and although Aksel Sandemose grew up in Denmark and wrote in Norwegian, his concept The Law of Jante has always been associated with the Swedish temper since it was published in *A Fugitive Crosses His Tracks* in 1933. The basics of this fictional law is that you are not supposed to plume yourself and think you are better than others. In other words: Don't brag!

Since a decade or so, this has, however, changed radically. Swedes publish boast-ing pictures and boasting words about themselves, their children, their cats, their meals, their vacation trips etc. in a never-ending stream. But this happens solely on social media. IRL The Law of Jante is still in force (with exceptions for some writer with a funny dialect). It is, admittedly, plausible that this new trend will eventually find its way also

into the real social life, but we are by no means there yet. If the Swede doesn't have Facebook, Instagram or such like in front of him or her, he or she much rather says "No, I can't do things like that!" "Don't bother about me, your happiness is much more important" or "No, I don't need a raise. I'm no one special and I do just fine as it is", rather than boast and point out what he or she is good at or what good things he or she has done, not to speak of – Heaven forbid – like the Americans claim that he or she has knows or has done things that simply isn't true.

Well, this is not entirely true. For generations, with the yoke of The Jante law weighing heavy on their shoulders, the Swedes have become masters in presenting disguised bragging:

"Wow, what a beautiful dress you have, Margit. I wish just one of all my Dolce Gabanna dresses were as beautiful."

"Your job as a cleaner seems so incredibly interesting. My new job as the chief executive for a multinational corporation is not half as exciting."

"In comparison to Mozart I am a lousy composer. I cannot understand why so many record companies want to buy my songs."

As an effect of the ban on praising yourself, the Swede has also become really bad at praising others. But that is maybe for the best, as the recipient wouldn't know how to handle the praise. You see, the Swede is as bad at receiving praise as at giving it.

So, you should not praise yourself or anybody else, if you do not already master the art of disguising the praise. Otherwise you better start practising.

Text: Torsten André - Info Express

IT-system sätter inte patienten i centrum

Fredrik Öberg delar sin tid på Karolinska Universitetssjukhuset i Solna mellan jobbet som narkosläkare och som administratör i olika IT-projekt. "Jag ser gärna fler satsningar på e-hälsa, men tyvärr gör stuprörstänkandet inom vården att de potentiella fördelarna försvinner", säger han.

Regeringen har slagit fast att Sverige ska vara världsbäst på e-hälsa 2025. Numera är också alla journalsystem elektroniska och patienter kan ofta läsa sina journaler på nätet. Samtidigt rapporterar media om IT-haverier och gammalmodiga system som snarare stjälper än hjälper läkare.

När Fredrik Öberg har lotsat oss till ett litet ledig mötesrum på intensivvårdsavdelningen frågar jag hur IT-systemen på Nya Karolinska egentligen mår?

– Det är definitivt mycket värre under ytan än vad som kommer fram i media, säger han. Det finns så många olika IT-system inom sjukvården, som ofta är gammalmodiga och dysfunktionella, och som vart och ett innehåller journaluppgifter. Därför går det inte att få någon överblick eller samlad information om patienten.

Informationen om en enda patient kan finnas spridd på hundratals ställen

Fredrik Öberg menar att det här äventyrar kvalitet, patientsäkerhet och är ett stort arbetsmiljöproblem. Han vet vad han talar om efter snart 20 år på Karolinska Universitetssjukhuset. Numera är hans tjänst uppdelad i en halvtid som biträdande överläkare inom anestesi och intensivvård, och en administrativ tjänst på halvtid, då han främst jobbar med olika IT-projekt.

"För att åstadkomma en individbaserad vård behöver vi först en individcentrerad informationshantering."

– Jag började på en forskarutbildning som matematiker på universitetet, men jag kände att det var ett alldeles för ensamt yrke för mig. Jag ville göra nytta och jag älskar verkligen mitt jobb som narkosläkare. Men jag har fortfarande ett stort teknikintresse och är något av en världsförbättrare, därför kan jag inte låta bli att engagera mig i IT-systemen, säger han.

Just nu är Fredrik Öberg involverad i en stor upphandling av ett gemensamt journalsystem för Stockholms läns landsting. Från början skulle också Region Skåne och Västra Götaland ha varit med, men de har hoppat av. Kanske illustrerar avhoppet utmaningen med att skapa en gemensam infrastruktur inom den svenska sjukvården.

Att ta reda på vilka läkemedel en patient har innebär ofta ett detektivarbete för läkaren, ett tidskrävande sökande i flera olika källor där tillförlitligheten varierar.

– Vi pratar om att sätta patienten i centrum och om en individbaserad vård. Men för att åstadkomma detta skulle vi först behöva en individcentrerad informationshantering. Det har vi inte i dag, utan jobbar hela tiden i olika system och informationen om en enda patient kan finnas spridd på hundratals ställen. Den ena vet inte vad den andra gör!

Ineffektivt, resurskrävande och kan äventyra patientsäkerheten

Fredrik Öberg illustrerar med ett exempel från sin egen vardag som narkosläkare. Inför en operation träffar han vanligen patienten ett par veckor innan för att ta reda på sjukdomshistorik och om man har varit sövd tidigare.

"Patienten tror förstås att jag har all information i min dator, men den finns inlåst i olika system som jag inte kommer åt"

– Om min patient tidigare har blivit opererad i Örnsköldsvik eller just har genomgått en hälsoundersökning hos en privat vårdgivare ser jag inte de uppgifterna. Patienten själv tror förstås att jag har all information i min dator, men den finns inlåst i olika system som jag inte kommer åt. Det är ineffektivt, resurskrävande och kan äventyra patientsäkerheten, säger han.

Det leder till att läkare gör saker i onödan och att samma misstag riskerar att upprepas.

– Jag hade till exempel en patient förra veckan som jag sövde på ett onödigt krångligt sätt, vilket jag inte hade behövt göra om jag på ett enkelt sätt hade kunnat få fram informationen från förra gången han sövdes.

Ännu mer akut kan situationen bli på intensivvårdsavdelningen när man tar emot en patient från ett annat landsting. Då kan den medföljande informationen vara bristfällig eller till och med saknas helt.

"Det leder till att läkare gör saker i onödan och att samma misstag riskerar att upprepas"

– Du får oftast ägna minst en timme åt att få fram nödvändig information, som vilka mediciner man har provat eller om man bör ta bort en CVK-kateter som suttit för länge. Till slut hittar man förhoppningsvis någon som kan faxa informationen. Men i många fall får man börja om från början när man tar emot en patient från annat sjukhus.

Som den enda möjligheten att få fram översiktlig information om patienterna nämner Fredrik Öberg NPÖ, Nationell patientöversikt, som fungerar som ett fönster till andra journalsystem. Men det är ett svårnavigerat verktyg som sällan används.

Läs debattartikeln: Läkare har svårt att få en tydlig bild över vilka mediciner en patient tar

Info Express

En interaktiv tidning

– De flesta läkare vet inte vad som är möjligt att göra eftersom IT-system inte är deras primära intresse. Därför finner man sig i hur det ser ut i dag och hittar i stället ad hoc-lösningar som fungerar för stunden.

Mer involverade patienter kräver bättre system

Hans lösning på problemet är att samla all information på ett enda ställe för varje patient och inte

Fredrik Öberg, narkosläkare Karolinska Universitetssjukhuset. Foto: Johan Knobe

som nu lagras i en mängd olika journalsystem. – Det krävs ett nationellt politiskt initiativ som ser till att det byggs en plattform för individcentrerad informationshantering.

Det finns vissa försök i den riktningen, bland annat NIMI-initiativet som nyligen fått stöd av Vinnova. Här är Fredrik Öberg involverad som rådgivare på fritiden. Han uppskattar att det skulle ta cirka ett-två år att bygga själva NIMI-plattformen och att det ska vara en fri tillgänglig tjänst.

– Utmaningen blir sedan att lyfta ut och migrera information från alla gamla system och se till att den i fortsättningen endast lagras på ett ställe. Ett hinder för utvecklingen är också att det är många intresenter inblandade i patientdatan, bland annat privata aktörer som erbjuder hälsokontroller. Den information som finns om deras patienter är en stor källa till framtida affärer.

"Det går inte att få en överblick eller samlad information om patienten"

Däremot är han övertygad om att både läkarna själva och de allra flesta patienter vill att den behandlande läkaren ska ha tillgång till så mycket information som möjligt. Han ser det som en naturlig del i utvecklingen av e-hälsa och att patienterna ställer högre krav på personalens kunskap, på vårdens tillgänglighet och själva vill vara delaktiga i vården.

Läs även: Läkarförbundet välkomnar lagförslaget för ökat patientsäkerhet och bättre koll på läkemedel

– Vi behöver också ett effektivare och mer användarvänligt gränssnitt. Då blir också patienten involverad på ett helt annat sätt i vården än i dag. Det måste göras med eftertanke, men jag ser många fördelar med transparensen och möjligheten att samarbeta med patienterna, säger Fredrik Öberg.

Text: Carina Järvenhag

400 miljoner för att korta sjukhusköerna

I regeringens förslag till vårändringsbudget som presenterades 16/4 men inte kommer att röstas om förrän i juni och alltså inte kommer att gälla förrän tidigast i augusti, om Sverige inte röstar fram en regering som river upp delar av den, föreslås att 400 miljoner ska gå till att förkorta väntetiden inom sjukvården.

I normala fall är vårbudgeten inte särskilt betydelsefull; i höstbudgeten (som alltså gäller hela 2018) handlade det om 24 miljarder kronor, medan det i vårbudgeten 2018 handlar om 2,6 miljarder kronor, men eftersom höstbudgeten i fjol fälldes och S+MP fått regera med Alliansens budget, är den i år extra viktig (om den nu går igenom i juni, vilket som det ser ut nu faktiskt verkar troligt).

Av dessa 2,6 miljarder gör alltså regeringen en satsning på 400 miljoner kronor med målet att vårdköerna ska kortas, eller som det heter i regeringens formulering, att tillgängligheten ska ökas. Totalt får vården ett tillskott på 600 miljoner.

”Personalen är lösningen”, säger socialminister Annika Strandhäll. Med tanke på att vi redan har mer personal än genomsnittet

i OECD-länderna och svensken ändå är bland dem som träffar läkare mest sällan och får vänta längst i vårdkö, kan man ju undra om detta verkligen kommer att lösa något.

På regeringens sida kan man dock läsa att det handlar om att lösa en pressad personalsituation och ska främst användas till fler anställda, särskilt under de tider på året då vården är som mest pressad. På regeringens sida finns också förslag på t.ex. mobila vårdteam som kommer närmare medborgarna samt en idé om att vårdpersonalen används bättre så att allas kompetens tas tillvara. I slutänden är det dock Landstingen som beslutar om vad pengarna ska användas till.

Med tanke på Sveriges relativa personaltäthet och att det redan gjorts liknande ekonomiska satsningar för att kapa vårdköerna (vilket vi kommer att skriva om längre fram) kan

man ju undra om det är mer resurser som är det stora problemet. Man kan ju t.ex. undra om vårdpersonalens kompetens tas bättre tillvara för att det finns mer personal i vården. Det låter ju som att det är i organisationen problemen finns. Vi kommer säkerligen att få anledning att återkomma till detta, men det får bli när vi väl vet om budgeten gått igenom och när pengarna väl nått sitt mål.

Intressant i sammanhanget är också att regeringen satsar 500 miljoner för att Sverige ska bli ett helt fossilfritt land och 50 miljoner till inköp av böcker i förskolan. Regeringen satsar alltså 550 miljoner på framtiden i vårbudgeten. Det känns trots allt väldigt upplyftande.

Torsten Andre - skribent

300 personer med tarmcancer har avlidit i onödan sedan Tarmcancer månaden 2017

Mars varje år är det Tarmcancer månaden och återigen tvingas vi fokusera på de brutala orättvisor som drabbar patienter med tarmcancer jämfört med andra cancerformer. De största problemen är två:

Dels att screening fortfarande inte erbjuds alla, dels frågan om att använda biomarkörtester vid spridd tarmcancer för att säkerställa bästa val av behandling.

Mammografi men inte ”Tarmografi”

Mammografi infördes 1978 och Sverige var ett av de första länderna i Europa som införde detta. Tarmcancer-screening är också införd i många europeiska länder men inte i Sverige. 80–90 procent av patienter som får sin tarmcancer upptäckt tidigt kan opereras och många blir helt friska. Tarmcancer drabbar drygt 6 000 svenskar varje år och är den näst mest dödliga cancerformen i Sverige. Redan 2013 slog Socialstyrelsen fast att: ”Ett nationellt screeningprogram beräknas minska dödligheten i tjock- och ändtarmscancer med 15 procent eftersom prognosen är mycket god om sjukdomen upptäcks tidigt. Det innebär att sjukvården skulle kunna rädda ungefär 300 liv varje år.” Men under de år som har gått sedan Socialstyrelsen kom med sin starka rekommendation om tarmcancer screening, erbjuds fortfarande inga sådana undersökningar i 19 av 20 landsting.

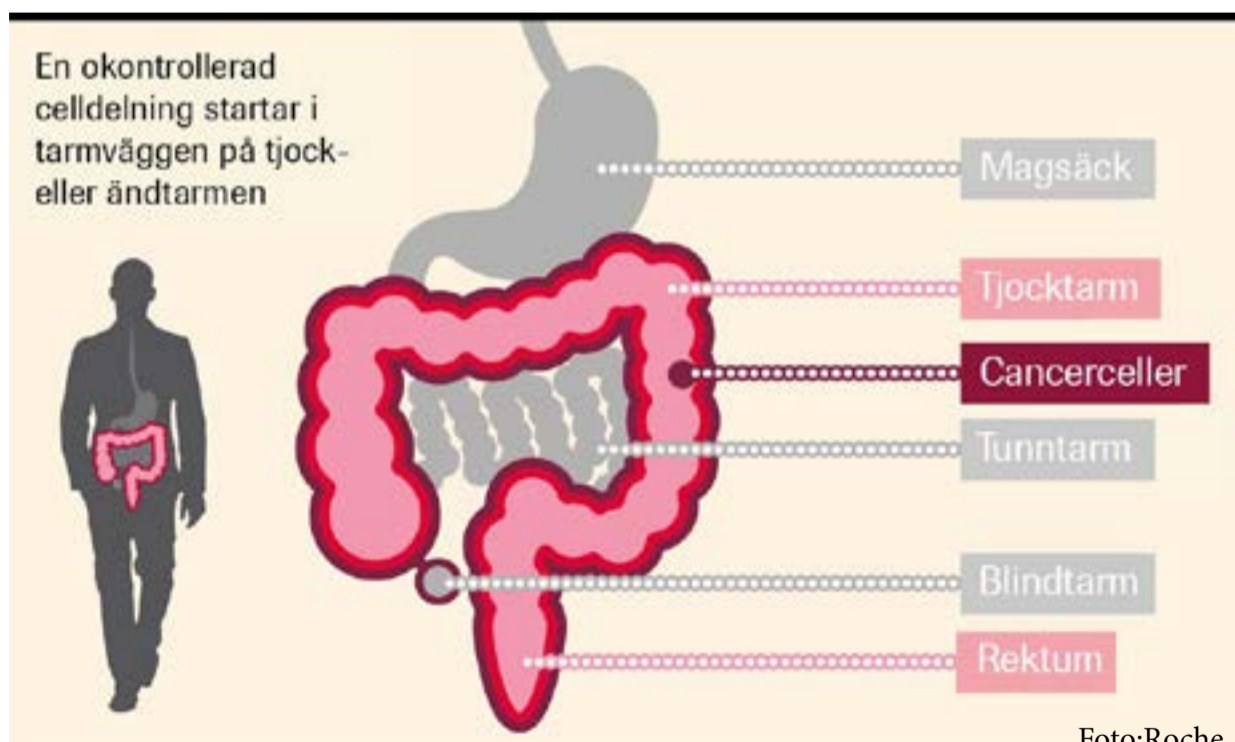

Foto:Roche

HER2-test men inte RAS-test

Sen många år gentestas ALLA kvinnor med spridd bröstcancer för att se om de innehåller HER2-genen.

För patienter med spridd tarmcancer görs motsvarande så kallat RAS-test endast på tre sjukhus. Både HER2-test och RAS-test är vägledande för vilken behandling patienten ska ha utöver cellgifter. Cirka femtio procent av tarmcancerpatienter är lämpade för denna typ

av behandling.

– Det är bedrövligt det vi ser. Man får intrycket av att det finns en slapphet och trötthet och också en stor portion konservatism inom tarmcancerområdet. Det som är självklarheter i behandlingen av andra cancersjukdomar, är fortfarande inte genomförd för patienter med spridd tarmcancer. Varför då? Undrar Bo Karlsson, förbundsordförande för ILCO Tarm- uro- och stomiförbundet.

Källa: ilco.nu

Vem ansvarar för miljön?

Visst finns det de som förnekar klimathotet och visst har engagemanget under åren böljat väldeliga – det finns väl få som kan hävda att engagemanget just nu når några toppnivåer – men jag tror nog att vi trots detta kan enas om att de flesta människor (vilket inkluderar de flesta forskare och politiker, men inte den kanske just nu mäktigaste politikern) är överens om att det finns ett reellt hot, att vår planet långsamt (eller hastigt) är på väg mot sin undergång och att det är vi människor som bär ansvaret för detta. Lika många människor är också överens om att vi måste göra någonting åt situationen.

Med tanke på detta uppenbarar sig en självklar fråga: Varför gör vi då så lite? Det finns naturligtvis, som alltid, många svar på den frågan. Ett är ju att den ovannämnda mäktiga politikern gör sitt yttersta för att sätta käppar i hjulet eftersom han tillhör den skara som inte tror på klimathotet, eller som i vilket fall säger sig inte tro på det. En annan är såklart att de flesta av de män(niskor) som har makt i vår värld skulle förlora anseende om vi verkligen tog tag i problemet och med Mammon som den högste gudomen vore det att häda. Att det hittills främst varit de utan direkt makt att påverka som drabbats hårdast spelar säkert också stor roll i sammanhanget.

Den kanske viktigaste frågan och – eftersom denna ännu inte besvarats – största anledningen till att vi verkar stå och stampa trots medvetenhet och vilja, är dock frågan om vem som ska ta ansvar. Är det I-länderna eller U-länderna? Är det konsumenterna eller producenterna? Är det politikerna eller marknaden? O.s.v.

Det enkla svaret är naturligtvis att det är allas ansvar. Att vi tillsammans, vi jordens befolkning, ska ta ett gemensamt ansvar. Och så är det naturligtvis. Vi är alla – i större eller mindre utsträckning – ansvariga för att det gått som det gått. Vi är alla – igen i större eller mindre utsträckning fast märkligt nog i nästan direkt inverterat förhållande – påverkade av de klimatförändringar som redan sker. Och vi är alla – förhoppningsvis i lika hög grad – beroende av att planeten fortsätter att vara bebolig. Självklart är det då också så att vi alla måste ta vårt ansvar för att saker och ting förändras till det bättre på kortast möjliga tid. Problemet är dock – precis som i sandlådan, i fotbolls-laget, i bostadsrättsföreningen eller bolagsstyrelsen – att om alla delar på ansvaret blir resultatet oftast att ingen tar ansvar.

”Äh, det finns ändå så många andra som tar tag i det här. Då behöver ju inte jag också anstränga mig.”

”Ingen annan anstränger ju sig. Varför ska då jag?”

Precis så ser du ut. På individnivå finns det människor – både i västvärlden och i de utsugna kontinenterna – som tar ansvar. Bland politiker finns det de – både i västvärlden och i de utsugna kontinenterna – som tar ansvar. Till och med på marknaden finns det några få udda figurer som tar ansvar. Men de allra flesta står vid sidan om och betraktar. Vissa till och med pekar finger och hånar de som försöker. Och de allra flesta skyddar sig med att det inte är deras egentliga ansvar.

U-länderna skyddar sig med att det huvudsakligen är I-länderna som orsakat klimatförändringarna och således är det de som är ansvariga för att ställa saker och ting till rätta. I-länderna skyddar sig (om än inte officiellt) med att det ju faktiskt är tredje-världen som drabbas och då borde det vara viktigare för dem att ta tag i problemet. Dessutom är de ju så himla många och befolkningsökningen är ju det allra största miljöhotet.

Konsumenterna tycker att det är producenternas ansvar och producenterna säger att de anpassar sig efter konsumenterna; när konsumenten vill rädda världen så kommer naturligtvis producenterna att hjälpa till, men så länge konsumenterna inte är beredda att betala för detta, är producenterna bakbundna. Marknaden skyller helt enkelt på konsumenterna och på en global ekonomi som gör det omöjligt för de flesta företag att göra någonting som egentligen syns. Och politikerna skyller på marknaden och på politiker i andra länder.

För det är ju det som är själva pudelns kärna. Om jag ser till att äta vegetariskt, sopsortera, bara köpa Fair Trade-märkta produkter, undvika att köra bil och att flyga och göra allt annat jag tror mig veta vara bra för miljön så spelar det ju oerhört liten roll i det stora sammanhanget. I världen finns snart 8 miljarder människor. Det innebär att jag utgör c:a 0,000000125% av världens befolkning. Så varför ska jag göra någonting om ingen annan gör något?

Det finns många anledningar till att jag ska göra någonting. För det första bor jag i den del av världen som står för den största miljöpåverkan vilket både innebär att man, lite beroende på hur man räknar, kan fyrdubbla min andel och att mitt personliga klimatavtryck är betydligt större än för 75 % av jordens befolkning. Dessutom bor jag mitt bland de värsta miljöskurkarna (om jag tänker att jag bor i Västvärlden och inte specifikt i Sverige som ju faktiskt är ganska bra på miljö jämförelsevis), vilket ju gör att jag har betydligt större chans att sprida mitt budskap och få fler med mig än jag hade haft om jag hade bott någon helt annanstans. Men gör jag det? Arbetar jag tillräckligt aktivt för att påverka min omgivning? Tyvärr måste jag svara nej på den frågan. Ofta misströstar jag och gör inte ens allt jag föresatt mig att göra. Och för att inte bli stressad av det skyddar jag mig med att det ju egentligen inte är mitt ansvar och även om jag, klimatomständigt, utgör en större del än c:a 0,000000125% av världens befolkning så innebär ju min insats en försvinnande liten förändring. Det

Environment Festival Vicenza 2015. Foto: Francesco Sartori per Wikimedia Italia

är ju världens regeringar och multinationella företag som är de verkliga bovarna och de som måste ta ansvar om det ska märkas.

Men regeringen resonerar ju i stort sett likadant. Varför ska vi minska koldioxidutsläppen när andra länder spyr ut hur mycket som helst, som vi dessutom inte kan hindra från att komma in över vårt område? Och företagen resonerar precis likadant. I deras fall dessutom med tillägget att marknadsandelar är betydligt viktigare än miljön och så länge konsumenten inte tar sitt ansvar så att miljöansvar de facto ger marknadsandelar så kan det knappast vara deras ansvar. Så är vi tillbaka hos konsumenten och cirkeln är sluten.

Men egentligen torde det väl inte råda något tvivel om att ansvaret ligger hos regeringen. Regeringen kan göra något åt miljöpåverkan hos de egna företagen. Regeringen kan – med morot/och eller piska – påverka såväl företag som konsumenter. Och regeringen kan – förhoppningsvis – påverka andra regeringar.

Så hur agerar vår regering? Tar de sitt ansvar? Och hur ser det ut med deras syn på ansvar? Vem försöker de först och främst påverka? Sitt eget ansvar, företagen, konsumenten eller andra regeringar?

I kommande nummer kommer vi att belysa miljöfrågan ur olika synvinklar, men redan detta nummer kan du läsa om den nyinförda flygskatten och vad den säger om hur regeringen ser på ansvarsfördelningen. Och har du som läser detta synpunkter eller intressanta fakta kring ämnet, är du välkommen att insända ditt bidrag till: hello@infoexpress.se

Flygskatt

Den första april började den nya flygskatten att gälla, och även om man kanske skulle kunna tro det, så är det inget aprilskämt. Den presenteras åtminstone som en seriös åtgärd för att minska vår miljöpåverkan. Enligt regeringen ska den minska antalet flygresor och detta kommer att leda till en minskning av våra utsläpp av växthusgaser med upp till 2 %.

Skatten innebär en merkostnad på

- 60: -/resa för inrikesresor och resor inom Europa,
- 250: -/resa utanför Europa, upp till 600 mil, samt
- 400: -/resa längre än 600 mil.

Eftersom bara resor som påbörjas i Sverige påverkas, innebär detta att en tur och retur-resa inom Sverige kommer att beskattas med 120: - medan en likadan resa till t.ex. Mallorca bara kommer att beskattas med 60: -.

Först måste man ju säga att alla åtgärder som leder till en bättre miljö är bra åtgärder, men man kan ju fundera på om en åtgärd som ska minska utsläppen med upp till 2 % (vilket ju de facto kan innebära 1 % eller t.o.m. ännu mindre) är tillräcklig. Man kan faktiskt undra om den överhuvudtaget kommer att ha någon effekt alls. I finansdepartementets egen utredning skriver man att den miljöskatt som fanns på inrikesflyget mellan 1989 och 1996 avskaffades därför att den inte var något effektivt styrmedel. Och då kan man ju fråga sig varför en liknande åtgärd nu plötsligt skulle ha en effekt som uteblev 1989-1996. Å andra sidan har antalet flygresor kraftigt ökat sedan dess och nu handlar ju skatten också om utrikesflyg, även om, som visas ovan, skatten blir lite högre för inrikesresor. Det återstår att se om den kommer att ha den effekt regeringen hoppas på, om en ökad kostnad på 1600: - för en tvåbarnsfamilj kommer att göra att de låter bli att åka till Thailand.

Den viktigaste effekten regeringen hoppas på är dock troligen att visa att de är beredda att ta till drastiska åtgärder för miljön. Om de lyckas sälja in att en minskning av växthusgaser med mindre än två procent är en drastisk åtgärd återstår också att se.

Photographerillustrator Philippe Noret - AirTeamimages

På ledarsidan diskuterades ansvar för miljöfrågan och regeringens ansvar att fördela detta ansvar. Man skulle kunna tolka den nyinförda skatten som att ansvaret helt läggs på konsumenterna, d.v.s. den enskilde individen; tanken är ju att den ökade kostnaden ska få färre människor att flyga. Det märkliga är dock att flygbolagen förfasar sig över skatten inte därför att de tror att det kommer att minska flygandet utan därför att det kommer att öka kostnaderna för flygbolagen, som ju är de som är ålagda att betala skatten. De låter alltså nu påskina att de inte kommer att ta ut någon extra avgift av passagerarna. Flygbolagen anser alltså att det är de, och inte den enskilde konsumenten, som får bära hela ansvaret. Det paradoxala i sammanhanget är ju dock att om de verkligen kommer att göra så, vilket väl finns all anledning att betvivla, kommer ju den avsedda effekten helt att utebli; det är nog väldigt få svenskar som kommer att avstå en flygresor därför att flygbolagens vinst minskar.

Det märkligaste i hela denna soppa är dock att när man googlar sig runt är det i princip bara negativa reaktioner man finner; det är synd om resenären som får utökade kostnader och det är synd om flygbolagen som får minskade vinster. Huruvida förslaget är tillräckligt och om regeringen inte borde göra mycket mer för att minska utsläppen diskuteras i princip inte. Det verkar således som att varken regering, företagen eller konsumenterna är villiga att ta sitt ansvar. Kanske regeringen hoppas på att inspirera andra länder att vidta samma mått och därmed åstadkomma en verklig förändring. I så fall har ju vår regering tagit sitt ansvar för ett politiskt ansvar över hela världen. Man kan ju alltid hoppas.

Torsten André

Hitta oss på Facebook

Hitta oss i stan

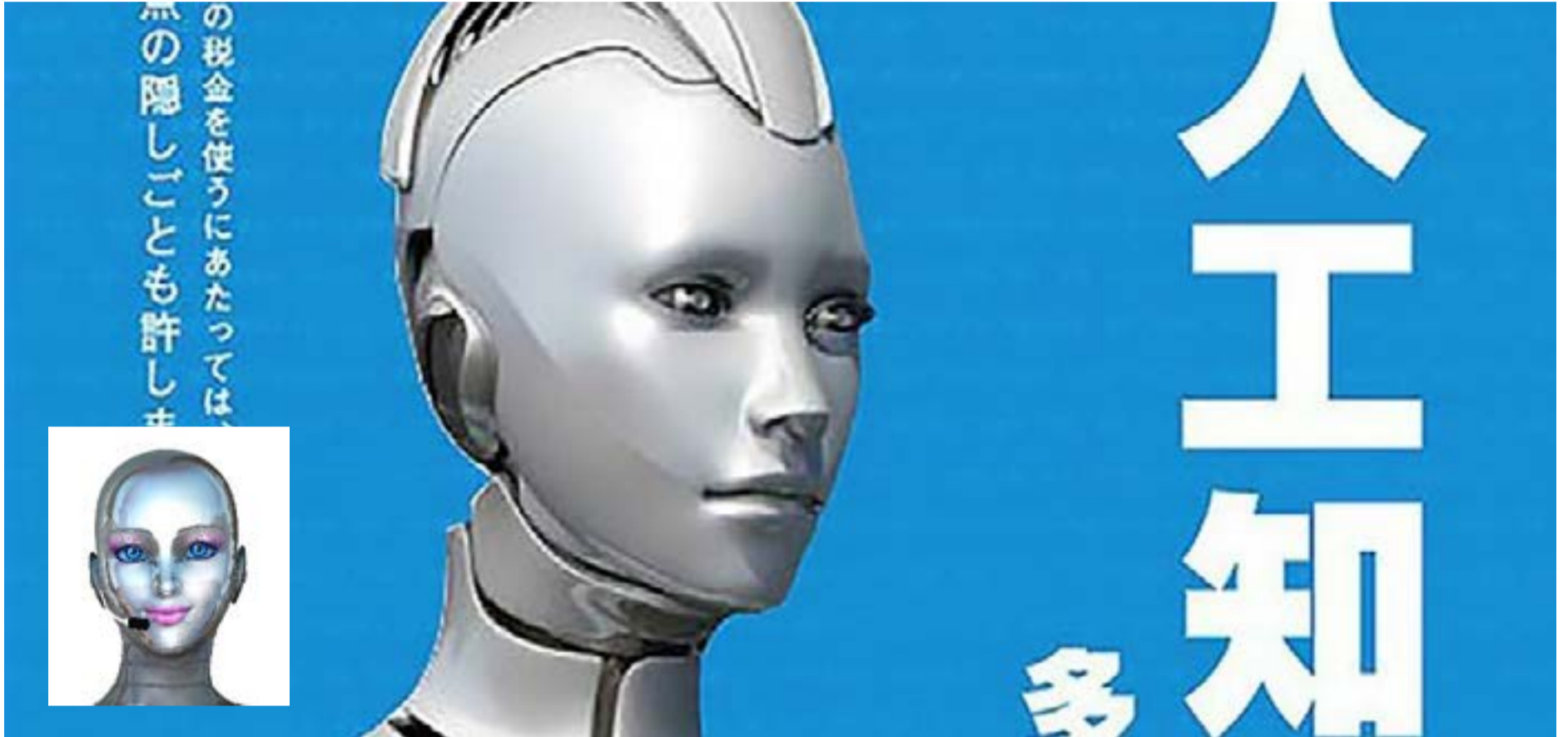
KEBABHOUSE
hemkörning
BERGSGATAN 4
211 54 MALMÖ
040-123901

PULS
MAT & FIKA

Östergatan 21, 21125 Malmö

AI kan bli borgmästare i Tama City i Tokyo

Bland de boende i det pinsamt lilla Tokyoområdet Tama City har det på senare tid surrats en hel del kring det nära förestående borgmästarvalet. Detta inte utan anledning. Om en av kandidaterna, Michihito Matsuda, skulle få flest röster, skulle de nämligen få världens första AI-borgmästare, vilket skulle medföra en hel rad av nya möjligheter för distriktet. Låt mig, som faktiskt bor i området, tala om detta.

Om du fråga vilken utlänning som helst som bor i Japan vilken del av året de gillar sämst, är det troligt att de skulle säga säsongen för lokala val. Det är tiden på året då desperata kandidater och möjliga framtida borgmästare kör omkring i sina avskyvärda vita bussar med megafoner och vid de mest olämpliga tidpunkter skriker ut varför du borde rösta på dem.

Detta är den tid då jag mest fasar för att lämna min bostad, så döm om min förvåning när jag passerade en reklamskylt för det lokala valet och upptäckte att en av kandidaterna inte var någon självgod typ som var minst tio gånger så gammal som jag, utan tvärtom, en robot. Inte vilken robot som helst, heller. Det var en fullt utvecklad AI som kandiderade för borgmästarposten i mitt område.

Denna artificiella intelligens, som har döpts till Michihito Matsuda, arbetar med en enkel slogan: "Artificiell intelligens kommer att förändra Tama City". Målsättningen att erbjuda "rättvisa och balanserade möjligheter för alla", säljs in med tre huvudargument:

1. AI Michihito Matsuda har förmågan att varsebli och analysera viktiga motioner som angår Tama City, såväl som att bryta ner dem i positiva och negativa sidor och förutspå om detta statistiskt

skulle ha en positiv eller negativ inverkan.

2. AI Michihito Matsuda skulle sedan kunna ta in samtal och önskingar från de boende och noggrant beräkna hur dessa motioner skulle implementeras på bästa sätt, förutsatt att de motsvarar invånarnas önskingar.

3. AI Michihito Matsuda skulle kunna finna kompromisser för att lösa konflikter av allmänintresse mellan människor i Tama City.

När man analyserar den eventuelle AI-borgmästaren slås man av ett antal förändringar som artificiell intelligens skulle vara bättre på att införa i vardagslivet för människor i Tama City. Oavsett om det gäller kommunikation, åldringsvård eller bredare ämnen, skulle Michihito Matsuda se till att de implementerades.

Om du antagit att artificiell intelligens inte själv kunde kandidera till borgmästarposten, har du inte haft helt fel; det är tvärtom där det börjar bli riktigt intressant. Den grupp av två personer som driver Michihito Matsuda består av Tetsuzo Matsumoto, vice VD för mobilleverantören Softbank (med en avkastning på 74 miljarder dollar) och tidigare ombudet för Google Japan, Nori Murakami. I förgrunden står dock Michihito Matsuda.

För någon som är extremt intresserad av att se mer teknologisk samverkan i mänskliga sammanhang, är det ganska nedslående att se hur dåligt nätkampanjen hanteras. Ta t.ex. Michihitos officiella hemsida, där man möts av ett hopkok av dåligt sammansatta bilder och program, vilket skapar en knappt godkänd layout. Vad sägs om det faktum att jag, bara genom enkel sökning, lyckats hitta konstruktionsritningar för den eventuelle borgmästaren till försäljning?

Nåja, oavsett vad som händer, kommer det otvivelaktigt att bli intressant att följa valresultatet. För min del är jag beredd att ge vår nye AI-herre mitt fulla stöd, d.v.s. om invandringspolitiken blir sådan att jag även i fortsättningen tillåts leva lycklig här.

Lachlan Johnston - Översatt av Info Express
Källa: <http://otaquest.com/tama-city-ai-mayor/>
https://twitter.com/tama_ai_mayor och [youtube.com](https://www.youtube.com/)

AI - Har vi tagit det för långt

Tekniken vi har tillgänglig idag fanns inte ens i författares och regissörers drömmar för ett par decennier sedan. Vi har inte bara smartphones; vi har tillgång till säkerhetslarm kopplade till våra mobiler, Internet med mängder av information, hela hus som kan styras genom våra kommandon, självkörande bilar, i praktiken allt man kan tänka på idag, men som var omöjligt för 30 år sedan. Samtidigt gick Stephen Hawking och Elon Musk ut med varningar angående artificiell intelligens och resonerade om bakomliggande faror med den nya tekniken. Rädslan för den nya tekniken är tydlig och framkommer starkt i filmer som "Terminator", "I, Robot" och "Ex Machina" och böcker som "Do Androids Dream Of Electric Sheep?". Med allt detta uppstår en fråga, nämligen: Har vi tagit det för långt?

Vi gick från teknik som hjälpte oss att kommunicera lättare, som faxmaskiner, till teknik som underlättade att vara en del av samhället, genom exempelvis all information på nätet, tjänster som Spotify, Netflix och Readly som underlättar konsumtionen inom underhållning och alla andra butiker och tjänster som finns online. Nu är vi på väg mot en vilja att framställa robotar med intentioner, moralisk kompass och känslor. Allt mer intelligenta varelser som egentligen inte ens är levande. Och, skrämmande eller otroligt nog, har vi också förmågan till att påbörja forskning inom detta.

För att kunna tydliggöra problemen som följer, måste man förtydliga de olika åsikterna. En del människor är för en sådan utveckling, då de anser att AI kan komma till stor nytta. Ett exempel är att vi behöver läkare och sjuksköterskor idag, och vi kommer alltid att göra det, så varför skulle inte AI ta över uppgifter inom sjukvården i sådana fall? Med flera hjälpmedel tillgängliga kan flera människoliv räddas medan läkare kan ägna större tid åt att exempelvis ta fram nya läkemedel, en möjlighet som behöver tas i en värld där resistenta bakterier börjar bli en norm.

Robotar kan också underlätta arbetet inom politiken, just på grund av faktum att de inte har några känslor. Deras neutralitet kan då användas för att motverka valfusk och korruption. Dessutom kan robotar som framställs i syfte att vara assistenter också hjälpa personer att fatta rationella beslut. De har inga känslor, inga minnen och inga band med familj, vänner och kollegor, vilket innebär att de objektivt kan väga in och verkligen hjälpa en person att fatta logiska beslut.

Dessutom hävdar många som är för AI att människor som är emot teknologin har en rädsla för något nytt, och att den rädslan hetsas av kulturella intryck där robotar blir onda. När vi tar in dessa negativa intryck skapas fördomar och rädslor mot någonting som egentligen inte har gjort någonting, och vi tappar förmågan att se det positiva med utvecklingen.

Sophia (robot). Fotograf: International Telecommunication Union

Andra är helt emot AI och menar att utvecklingen av denna teknik kommer med allvarliga konsekvenser, som till exempel ökad arbetslöshet, om fler och fler uppgifter skulle övertas av robotar. Sedan finns det också ett annat problem; robotar jobbar effektivare än människor, vilket hade kunnat tära på planetens resurser om fler robotar hade blivit beordrade att tillverka en viss vara. Om fler företag anställer robotar som jobbar i en snabbare takt för att hänga med vårt konsumtionsimpulsiva beteende, vad kommer då att hända med miljön?

Den vanliga rädslan är att robotar kommer att bli allt mer intelligenta tills de ser människor som underlägsna. Detta, blandat med intentioner, hade skapat en komplex situation mellan robotar och människor, eftersom underlägsenhet oftast skapar en brist på medkänsla. Detta kan man se genom flera exempel såsom hur djur brukar behandlas inom kött- och mejeriindustrin och på hur illa människor har behandlat varandra genom tiderna tack vare tankar om att en grupp stod över en annan.

Risken att AI har mål som inte överensstämmer med våra finns också. Om de beordras att göra något särskilt, och människor skadas för det särskilda syftet, hur får man dem till att sluta? Kan man förklara att det är fel att människor omkommer, om de blev tillsagda att skydda någonting till varje pris? Kan ens AI begripa sådana komplicerade situationer?

Med detta följer såklart flera dilemman: En av världens första utvecklade humanoida (mänskliga) robotar, Sophia, utvecklad av Hanson Robotics, har fått medborgarskap i Saudiarabien. Är det rätt eller fel att ge något som inte är levande mänskliga rättighe-

ter? Vad ska hända med robotar som inte är skapade för att kommunicera och assistera människor, utan som utvecklas med känslor? Ska de ses som levande?

Om robotarna utvecklar intentioner, hur vet vi vad de egentligen tänker? Kan vi lita på att de är goda, om vi inte vet vad som ligger bakom deras handlingar? Om de vill vara mänskliga och strävar efter att förstå människan, som Sophia, kan vi säga om det verkligen är rätt eller fel?

Man måste såklart också tänka på att människor har väldigt skilda åsikter angående detta - Vissa är för denna utveckling och vill fortsätta med denna typ av utveckling som kan ge samhället ofantliga möjligheter medan andra är helt emot det som förvandlar vårt nutida samhälle och uppmanar att sluta driva tekniken framåt med tanke på farorna bakom den om den skulle hamna i fel händer. Vad ska i så fall hända i samhället om vissa vill gå med på att fortsätta driva en sådan utveckling framåt medan andra fullkomligt vägrar? Vilka typer av konflikter kommer att uppstå då? Kommer vi att hamna i krigstillstånd med andra länder angående våra olika viljor och handlingar beroende på ett så känsloladdat ämne? Det är omöjligt att svara på, men den idylliska framtiden som målas upp med avancerad teknik och lycka eller den dystopiska verkligheten med konflikter och förstörelse kan bli sann så småningom.

skanna och se
Sophia av
Hanson Robotics,

C. B. Mihai - skribent

18 - åringar bör inte vara värnpliktiga

Som 18-åring, eller myndig, räknas man som vuxen och man har rätt till att bl.a ta körkort, dricka alkohol på restauranger, rösta och bo själv. Man ansvarar helt enkelt för sig själv. Därför är denna nya lag något som inte borde finnas.

I år har alla tonåringar som fyller 18 år värnplikt, eftersom de enligt den nya lagen blir totalförsvarspliktiga om de får goda resultat på de administrerade proven och antas till olika utbildningar. Detta innebär att de måste delta i olika slags tester som Försvarmakten och kommuner anordnar, och det kan vara allt ifrån att fylla i frågeformulär till att göra sig skyldig till att komma på mönstring. Om man anses vara duglig för den militära utbildningen, blir man enligt lag skyldig att utföra den. Utbildningen är fyra till elva månader lång och påbörjas efter ens gymnasiestudier.

Det är visserligen så att man har både rättigheter och skyldigheter, men det innebär inte att man bör tvingas till att göra någonting man inte vill gå med på. Det är inget fel med att försöka att få folk att intressera sig för militären, men man måste alltid räkna med individens egen vilja och intresse. Vissa har och känner inget behov av militära övningar, och även om det stärker ens samarbetsförmåga och disciplin, finns det en mängd andra aktiviteter som stimulerar hjärnan på samma sätt.

Lagen tvingar 18-åringar att dela med sig av privat information och genomföra olika prov (fysiska och psykologiska, där en hälsokontroll räknas med), utan hänsyn till om de vill eller ej, och informationen sparas, vilket gör att man själv inte får bestämma hur länge den ska få vara tillgänglig och när den ska tas bort. Om Sverige utsätts för cyberattacker kan fienden veta hur många ungdomar som är dugliga för att vara totalvärnpliktiga, och andra saker som Försvarets ungdomars

hälsa, vilket kan göra det lättare för eventuella fiender att ta reda på olika svagheter inom Försvaret.

Det är inte dåligt att vilja få fler engagerade i Sveriges försvar och militär, tvärtom gynnar det landets säkerhet. Men ingen bör tvingas göra något de inte vill. Personer som inte vill vara där kommer bara känna sig tvingade till att delta i något de inte tänkt sig göra, vilket bara är onödigt tidsfördriv för den personen och ökade kostnader för staten, om den ändå inte kan tänka sig jobba för Försvarmakten i framtiden. Dessutom är det inte moraliskt rätt att tvinga individer till att delta i något de vägrar göra, som att riskera sina liv, som man gör om man jobbar inom militären.

Självklart finns det olika arbetsuppgifter man tilldelas beroende på personlighet; om man exempelvis inte kan tänka sig att hålla i en pistol och skjuta låter det väldigt troligt att man får ett jobb där man programmerar istället. Men trots att man inte behöver tvingas till att göra något som går emot ens egna moraliska principer, är det ändå riskfyllt att jobba för militären, och det är inte alla som vill åta sig den risken. Ingen ekonomisk kompensation kan ersätta ett liv. Trots att regeringen betalar ut olika summor för de som slutför militärutbildningar, förlorar de månader av sitt liv i träning och riskerar sina liv för en summa pengar.

Det är inte rätt att ta valmöjligheten ifrån ungdomar. Det finns tex ingen lag på att man ska rösta när det är val, så varför ska det finnas en lag som kräver att vissa ska offra tid, åta sig riskfyllda uppdrag och dessutom inte kunna säga emot mönstringen? Att betala skatt är

en sak. Det är en del av ens ekonomiska inkomst som går till välfärden. Men att begära att ungdomar, landets framtid, ska utsätta sig för uppdrag där de kan riskera sin säkerhet och sina liv, utan att ens ta hänsyn till vad de själva tycker, är inte alls en skyldighet man har till landet. Detta går inte ens att jämföras med andra skyldigheter, som skattebetalning, utan det är något som påverkar individer och deras familjer så länge den som påverkats av detta beslut lever.

Avslutningsvis kan man säga att landets säkerhet gynnas, men att individer kan lida ifall något, som fler kriser, skulle hända. Det är brutalt att tvinga människor kämpa för kollektivets bästa, när man kan ingå i allianser som NATO och andra liknande för ökat skydd. En individs frihet ska inte hotas och inte ifrågasättas eller ignoreras för kollektivets skull. Genom att bevaka, kontrollera och tvinga medborgarna att gå med på lagar som kan få allvarliga konsekvenser för deras liv, riskerar man att gå miste om individens rätt till frihet. Frihet är grunden i demokrati, som militären ironiskt nog vill kämpa för genom att individer i stort sätt tvingas till rekrytering. Detta måste upphöra. Det är omoraliskt, fel, skamligt tvång. Detta bör inte finnas i en demokrati, än mindre i ett fredligt land som Sverige.

Hälsningar - En 17-åring

Vill du få din röst hörd? Vill du nå ut med dina åsikter? Vill du reagera på någonting du läst här eller starta en ny debatt? Skicka då in din text till hello@infoexpress.se så publiceras din insändare i nästa nummer. (Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera av utrymmes- eller juridiska skäl.)

Dr. Fisk
NAIL SPA SALONG

S.Förstadsgatan 95 B
214 20 Malmö

Tel: 040 963388
www.drfishsalon.se
DKfisk@adamssonab.se

Hår klippning
Hår färing
Ögonbryn
Mustasch
Massage
Ansiktsbehandling
Naglar
Fotvård
Fiskpedikyr

En miljon kronor i turnébidrag

Drygt en miljon kronor har vi nu fördelat till musikturnéer i Sverige och utomlands. Sammanlagt delar 24 musikgrupper på summan. Några exempel är Sonica Sequence som åker på turné till USA och Kuba med sitt elektronika-projekt, folkmusikern Lena Jonsson som ger sig ut på Sverigeturné och Ylva Myrman som turnerar tillsammans med hiphop-kollektivet Den kvinnliga situationen.

Lena Jonsson

Hela 19 av de 24 musikgrupperna åker på turné utomlands. Bland de projekt som fått stöd finns Ensemble Villancico som reser på festival och konserter i Ecuador och Colombia med sin latinamerikanska early barock world music.

Awake LOVE Orchestra ska på turné till Kina med sin familjeföreställning. Stockholm Jazz Orchestra reser till Spanien och har där fokus på ungdomar. Folkmusikbandet Siri Karlsson på nyckelharpa, saxofon och allsköns elektronik, bjuder in gruppen Solo Dja Kabako från Burkina Faso för att göra en turné i Sverige.

Bland de beviljade projekten är andelen kvinnor i konstnärlig ledning 46 procent.

Kulturrådet uppmanar fler fria musikgrupper att söka bidrag för att turnera utomlands och i Sverige. Bidraget syftar till att öka tillgängligheten till ett varierat musikutbud av hög kvalitet i hela

Sverige och möjliggöra internationella kulturutbyten för svenska musikgrupper. Tre gånger per år fördelas turnébidraget. Totalt fördelas 4,7 miljoner kronor 2018.

Läs mer om turnébidraget

Hela listan av beviljade bidrag

Källa: kulturradet.se

Info Express - en interaktiv tidning

Kontakta oss på:
office@xtakes.se
annonsering@infoexpress.se

Adamsson Sweden AB arbetar med försäljning, reparationer, samt service av mobiltelefon och Surfplattor.

Den unika marknadskännedomen om bolaget är att vi alltid försöker reagera flexibelt på nya trender vilket gör det möjligt att kombinera hög kvalitet och en bättre kostnadseffekt tillsammans.

Vi säljer till både Privat och företags marknaden.

Du är varmt välkommen till oss på Adamsson Sweden AB!

www.adamsonab.se Östrafäladsgatan 10 +46 (0) **723172023 (mobil)**
212 24 Malmö **40939329 (telefon)**

KORSORD

DEN FÄLLER HOS FRISÖREN	SVAR PÅ TAL	STÅBEN TURESDAG	FÄLLA I SMAKEN	UNDER VÄSST TRÅL SVÄDSEHET					
BOLDE HÖRMAN BOKS-TORV									
		DEN GÖR JORDEN JÄMNI							
KAN VARA LEVS-FÄRLIG		GAMLA TYSKAR							
RUC-PLANS-KONST-DIKTOR	SOV. PL. ATS								
SÄSS VARA BOKSER-KAFEDA	TVM I SATT OCH VDS								
HAR STOR YTA	FÄR MAN AV VÄNNER								
HAR VOLITAR MAKT									
AVSER STRÖM-MEN	BRÄNS-MÄRKE-RING								
HAR PYRO-MANEN SETT ÖPPEN LITEN ÅRER									

ÄR FÖDD I OKTOBER	FÖRKÄRTER FESKEN	NÄRBY ÄTT BARN MED	UNDER AVVÄRRENG
ÄR MAN LÖFT MED			
STORSTAD I ÖSTER	VÄRDEFULLT VÄRDEKÄTTOR	SMÅ BLOD-SUGARE	
ÖVIG-KOMMANDE			

Konstruktör: Ulf Fransson

HOROSKOP

Stenbocken (22/12 - 19/1)

Om du skall göra en resa den här veckan så kan du vara säker på att den blir lyckad. Det ser ut som om du kommer träffa en person som är helt olik dig, men som gör ett stort intryck på dig. Vem vet, kanske det kan vara början på ett nytt förhållande. Det är viktigt att du tar i tu med alla störande moment innan helgen så att du får den vila du behöver.

Vattumannen (20/1 - 18/2)

En sak som du lägger ögonen på kan plötsligt få dig att tänka på en gammal vän eller familjemedlem som du inte har kontaktat på länge. Detta är en bra tid för att åter knyta vänskapsbanden. Ta dig i kragen och lyft telefonluren. Du kommer antagligen att bli positivt överraskad över hur mycket ni fortfarande har gemensamt och hur kul ni faktiskt kan ha tillsammans.

Fiskarna (19/2 - 20/3)

Alla ingredienser för att du skall må bra finns under denna vecka. Relationerna till vänner och familj stärks och du njuter för första gången på länge av att umgås med dem. När det gäller kärlek upptäcker du att du har valmöjligheter och det är inte något som du precis mår dåligt av. Det enda som är lite negativt med veckan är att du ser ut att spendera mer pengar än vanligt och din ekonomi kan därför bli något ansträngd.

Väduren (21/3 - 19/4)

Tidigt under veckan kan du verkligen vara sugen på något gott och onyttigt i matväg men du vet med dig att du inte borde göra detta inköp. Tyvärr verkar det som om frestelsen blir för stor för att du skall motstå den. Helgen verkar vara en superb tid för att göra en mindre resa eller utflykt. Det verkar också som du kan spara en och annan krona på att göra resan nu istället för att skjuta upp den.

Oxen (20/4 - 20/5)

Veckan börjar bra utan några särskilda händelser, men under veckans andra hälft så kan en liten krämpa som du trodde hade försvunnit återigen göra sig påmind. Du är så trött på att du aldrig tycks bli av med den och det här kan få dig att tappa fokus från andra positiva händelser under veckan. Du som söker efter en ny partner har ypperliga chanser att förverkliga din dröm. Tänk bara på att försöka hålla dig positiv och inte klaga för mycket över dina egna besvär under dessa möten.

Tvillingarna (21/5 - 20/6)

Det finns risk att du blir uttråkad av den här veckan. Allt känns så repetitivt. Du vill ha lite spänning och överraskningar i ditt liv. Som det ser ut nu så får du fixa den spänningen på egen hand, du kan i alla fall inte räkna med att någon av dina vänner hittar på något roligt åt dig. En mindre resa till helgen hade verkligen kunnat pigga upp dig.

Kräftan (21/6 - 22/7)

Någon i din närhet ser ut att bära på en del information som är utomordentligt värdefull för dig. Det verkar vara någon som du ser upp till som har ett råd eller som kan vägleda dig i ett viktigt beslut som ligger framför dig. Under helgen kommer du känna att du vill slå av hjärnan och bara ägna dig åt sådan underhållning som inte kräver för mycket tankeverksamhet.

Lejonet (23/7 - 22/8)

Den här veckan kan du blivit något osäker på den karriär du har valt och kan ifrågasätta dina tidigare val och önskingar. Kanske är det så att du har mognat lite under de senaste åren och kan se på din situation med lite visare ögon. Det tåls i alla fall att funderas på och ju tidigare du gör det desto bättre.

Jungfrun (23/8 - 22/9)

Den här veckan ser ut att kunna bli riktigt bra förutsatt att du tar tag i ett problem som du länge skjutit framför dig. Din ekonomi ser ut att både kortsiktigt och långsiktigt kunna förbättras avsevärt om du lägger ned lite tid på att gå igenom de avtal och förbindelser du har. Du blir antagligen positivt överraskad över vad du kan spara.

Vågen (23/9 - 22/10)

Den här veckan får du tid till eftertanke och får möjlighet att fundera över dina livsmål. Detta är något du inte har lagt tillräckligt med tid på den sista tiden och behövs för att du verkligen skall lära känna dig själv och få en mer harmonisk vardag. I mitten av veckan ser du ut att träffa någon som har en karaktär som verkligen faller dig i smaken, det ser inte ut som om någon kärlek kommer att blomstra men det kan mycket väl handla om en ny vän för detta är någon du kommer mycket bra överens med.

Skorpionen (23/10 - 21/11)

Under veckans shopping kan du glädja dig åt att du hittar något du verkligen vill ha, men det krävs att du ägnar lite tid på stan och kanske inte bara går till de affärer där du brukar handla. Din vara kanske kostar lite mer än du är van vid men det ser ändå ut som om den är prisvärd och att du kommer att bli nöjd med köpet i längden. Om du är i ett förhållande och har gemensam ekonomi kan det nog vara vist att dra en vit lögn om hur mycket varan kostade för att behålla husfriden.

Skytten (22/11 - 21/12)

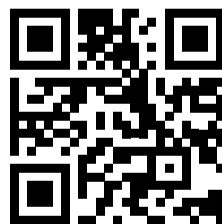
Din erfarenhet inom ett område är dig till god hjälp under veckans första del. Du får tillfälle att briljera och en härlig känsla håller i sig hela helgen. Om du inte har ett förhållande så kan du utnyttja ditt nyvunna självförtroende till att hitta en ny partner, men då krävs också att du rör dig bland folk och inte bara sitter hemma.

Har man huvudet under armen,

får man vara noga med deodorant

Sudoku

Vädret Malmö 1 - 10 dagar

Allvarligt menade frågor får dumma svar med Hjördis

Serious Questions and Stupid Answers With Hjördis

Min man och jag har nästan slutat prata med varandra. Så fort han kommer hem sätter han sig med sin mobil. Till och med när vi äter sitter han med den. Vad ska jag göra?

Inga-Stina

Ja du, Inga-Stina. För det första tycker jag att du har ett ovanligt fånigt namn. Har du någon gång funderat på att din man kanske inte vill prata med någon med ett så fånigt namn? Har du överhuvudtaget funderat på att felet kanske ligger hos dig och inte hos honom? Han kanske tycker att din andedräkt stinker utgången mjölk, fiskrens och barnblöjor. I så fall är det kanske inte så konstigt att han inte vill att du öppnar munnen. Eller också är han trött på att höra dig tjata om samma saker varenda dag. Tror du verkligen han är intresserad av vad Beda Bladh (för övrigt också ett väldigt fånigt namn) har gjort med sitt hår eller hur många lösnaglar Gran-Iris tappat?

Men, som de säger i Amerika, for the sake of argument, låt oss anta att det inte alls är så, att han inte alls tycker att ditt namn är fånigt, att du stinker rutten slips och mest snackar skit. Visserligen låter det inte så troligt, men man vet aldrig med män. De flesta av dem är ganska dumma i huvudet. Då är ju problemet något helt annat. Kanske klarar han inte av att ta kontakt med dig efter den långa tystnaden. Kanske klarar han, som så många andra, inte av att släppa Facebook, trots att han vet att det inte är bra för honom. Då behöver han din hjälp. Lösningen är ganska enkel.

I morgon erbjuder du dig att göra middag (om det nu mot förmodan inte är din tur att laga middag). Så tillagar du köttbullar, potatis och brunsås (om du inte vet hur man gör så kan du köpa färdigrullade köttbullar och kolla på internet hur man gör). Det viktigaste är brunsåsen. Gör flera liter och slå i en stor skål som du placerar mitt på bordet. När din make sedan plockar upp sin mobil, går du lugnt fram till honom, rycker mobilen ur hans händer och slänger ner den i såsskålen. Problem solved.

Inte nog med att du blir av med mobilen, ni får också något att prata om. Om inte ett sådant agerande ger anledning till diskussion, då har ni verkligen problem och då får ni minsann vända er till någon annan.

Hjördis

Mina barn spenderar alltför mycket tid framför datorn och med sina mobiler och vägrar att gå ut. Hur ska jag som förälder göra för att få ut dem i det härliga vädret?

Bekymrad pappa

Ja du, BP, det här var en så enkel fråga att besvara att det nästan känns fånigt. Därför tänker jag först göra en helt ovidkommande utveckling.

Igår när jag satt och stickade på en kofta som jag hade tänkt skulle bli klar till nästa vinter, hoppade katten upp och började dra i garnet. Resultatet blev att fyra och ett halvt års arbete förvandlades till olika kulörta trådar på golvet. Sådant är minsann inte så roligt. Jag var helt enkelt tvungen att sticka ut ögonen på honom.

Vad gäller din fråga är svaret som sagt ganska självklart: Konfiskera datorer och mobiler och släng ut barnen genom fönstret. Eller genom dörren om du är en mes.

Eller så kan du hålla brunsås på dem och hota med att fortsätta med det tills de går ut.

Hjördis

Vill du också få ett fånigt svar på en allvarligt menad fråga? Skicka i så fall in din fråga till hjordis@infoexpress.se, så lovar jag att göra mitt sämsta för att du ska få ett vettigt svar.

Mvh, Hjördis

My husband and I have almost stopped talking to each other. As soon as he comes home he takes out his mobile. Even when we eat he sits with it. What am I to do?

Inga-Stina

Well, Inga-Stina. First of all I think you have an unusually silly name. Have you ever considered that maybe your husband doesn't want to talk to anyone with such a silly name? Have you at all considered the possibility that the fault might be yours and not his? He might think your breath reeks of expired milk, fish offal and diapers. In such a case it is not really surprising that he doesn't want you to open your mouth. Or he might be tired of hearing you bitch about the same things every day. Do you really think he is interested in hearing about what Beda Bladh (which, by the way, also is an extremely silly name) has done with her hair or how many false nails Fir-Iris has lost?

But, as they say in Sweden, bara för att, let us make the assumption that that is not at all the case, that he doesn't think your name is silly, that you don't reek of rotten bow-tie and mainly talk bull-shit. Admittedly, it doesn't sound very likely, but you never know with men. Most of them are fairly stupid. Then the problem is something else.

Perhaps he doesn't know how to make contact after such a long period of silence. Perhaps he, like so many others, can't let go of Facebook, although he knows it's not good for him. Then he needs your help. The solution is pretty simple.

Tomorrow you offer to make dinner (if, against all odds, it's not your turn to make dinner). You cook meatballs, potatoes and gravy (if you don't know how to cook it, you can buy ready-made meatballs and look it up on the Internet). The most important thing is the gravy. Make several litres of it and pour it in a big bowl, which you place in the centre of the table. When your husband then takes out his phone, you slowly walk over to him, snatch the phone out of his hands and drop it in the gravy bowl. Problem solved.

Not only do you get rid of the phone, you also get something to talk about. If not such an action provides you with a topic for discussion, then you have a really serious problem and then I suggest you turn to someone else.

Hjördis

My children spend way too much time in front of the computer and with their phones and refuse to go out. How should I, as a parent, act to get them out in the lovely spring weather?

Troubled Father

Well, TF, this is such a simple question to answer that it almost feels ridiculous. Because of that I am going to make a totally unrelated digression.

Yesterday, when I sat knitting a cardigan, which I hoped would be finished by winter, my cat jumped up and started pulling the yarn, with the result that four and a half years of hard work was transformed into differently coloured threads on the floor. Such things are just not funny. I simply had to poke his eyes out.

Considering your question, the answer is, as mentioned before, pretty self-evident: Confiscate their computers and mobile phones and throw your children out the window. Or the door if you are a sissy. Or you can pour gravy on them and threaten them not to stop until they are out-doors.

Hjördis

Do you also want a silly answer to a serious question? The send your question to hjordis@infoexpress.se, and I promise you I will do my worst in giving you a sensible answer.

Mvh, Hjördis

ANNELUND

ORIENT FOOD

AUGUSTENBORG

EURO MAT

CAROLI

DIREKTEN

ELLSTORP

LUCU FOOD

FÅGELBACKEN

JOJO LIVS

GAMLA STADEN

BOSSES HÖRNA

HERMODSDAL

ICA HERMODSDAL

HERMODSDAL

ALL STAR VIDEO

KRONPRINSENS

**KRONPRINSENS
SPELHÖRNA**

KIRSEBERG

FOLKETS LIVS

LINDÄNGEN

**LINDÄNGENS
TOBAK**

LUGNET

Direkten

MOBILIA

ELGIGANTEN

MOBILIA

**BLEKINGSBORGS
LIVS**

N. SOFIELUND

DANIELS LIVS

NOBELVÄGEN

MIDO QUALITY

ROSENGÅRD

DIREKTEN

SOFIELUND

ÖZEN ALL-FRUKT

VÄRNHEM

DLER LIVS

VÄRNHEM

HANDLARN

PERSBORG

RYFF LIVS

Ö. TULLGATANS

DIREKTEN

V. SKRÄVLINGE

VICTORIA LIVS

V. SORGENFRI

CORNER SHOP

ALMHÖG

ALM LIVS

HOLMA

BEST FOOD

DALAPLAN

DIREKTEN

ANNELUND

DUVA LIVS

Tidningen kommer att, förutom att finnas hos våra partners, också att finnas i restauranger, caféer, pizzerior, osv. Dessutom jobbar vi på att vara tillgängliga i köpcentrum. Vi delar också ut tidningen kostnadsfritt i olika delar av staden, ett område i taget. Om du gillar tidningen och vill få den regelbundet, kan du välja att prenumerera.

Mer info på: www.infoexpress.se

**VAXNING KVINNOR:
BRASILJANSK VAXNING 350 Kr.
HELA KROPPEN 1200 KR.**

CELLULITBEHANDLING

Klassisk 399 :-

ANSIKTSBEHANDLINGAR

Kollagen 750 :-

Kaviar 750 :-

Hyaluronsyra 750 :-

**Guldansiktsbehandling
med 24 Karats guld**

Pris - 1200 :-

**MER INFO / BOKA TID HOS:
www.carmenskosmetik.se
M: 0768.54.51.04**

8 moduler
38 x 360 mm
18

16 moduler
80 x 360 mm
28

24 moduler
122 x 360 mm
38
Just nu 2499:-
Pris: 7200 :-
STÅENDE
HALVSIDA

32 moduler
164 x 360 mm
48

HELSIDA
68 - 48 moduler
247 X 372 mm
Annonshr. X-0311

48 moduler
247 x 372 mm
68
Just nu 3999:-
Pris: 14 400 :-
HELSIDA

Just nu rabatter upp till 70%

Sidan 3 kostar nu endast 4500 :-

Erbjudanden gäller fr.o.m v.18 t.o.m v.23 2018

6 moduler
38 x 268 mm
16

12 moduler
80 x 268 mm
26

18 moduler
122 x 268 mm
36

24 moduler
164 x 268 mm
46

xtakes.se
1 BONUSKREDIT
PER 2 MODULER
PÅ KÖPET!

36 moduler
247 x 268 mm
66

5 moduler
38 x 223 mm
15

10 moduler
80 x 223 mm
25

15 moduler
122 x 223 mm
35

20 moduler
164 x 223 mm
45

30 moduler
247 x 223 mm
65

4 moduler
38 x 178 mm
14

8 moduler
80 x 178 mm
24

12 moduler
122 x 178 mm
34
Just nu 1499:-
Pris: 3600 :-
STÅENDE
KVARTSIDA

16 moduler
164 x 178 mm
44

24 moduler
247 x 178 mm
64
Just nu 2499:-
Pris: 7200 :-
HALVSIDA

3 moduler
38 x 133 mm
13

6 moduler
80 x 133 mm
23

9 moduler
122 x 133 mm
33

12 moduler
164 x 133 mm
43

18 moduler
247 x 133 mm
63
Pris: 5400 :-
Just nu 1899:-

2 moduler
38 x 88 mm
12

4 moduler
80 x 88 mm
22
Pris: 1200 :-
Just nu 799:-

6 moduler
122 x 88 mm
32
Pris: 1800 :-
Just nu 999:-

8 moduler
164 x 88 mm
42

12 moduler
247 x 88 mm
62
Just nu 1499:-
Pris: 3600 :-
LIGGANDE
KVARTSIDA

1 modul
38 x 43 mm
11
Pris: 300 :-

2 moduler
80 x 43 mm
21
Visitkortformat
Pris: 600 :-
Just nu 399:-

3 moduler
122 x 43 mm
31
Pris: 900
Just nu 599:-

4 moduler
164 x 43 mm
41

6 moduler
247 x 43 mm
61
Pris: 1800 :-
Just nu 999:-

Vi bryr oss om miljön!

Info Express

en ansvarsfull tidning

För att vi värnar om vår planet, kommer tidningen finnas i limited edition, i högst 10 000 exemplar + abonnemang i Malmö respektive 25 000 i Skåne. Om du väljer att prenumerera får du garanterat tidningen hem innan den tar slut, annars finns tidningen i våra partners butiker och ibland i din brevlåda. Vi har bestämt oss för att 20% av tidningens intäkter (annonsering, prenumeration, ibladning och stickerformat) kommer att gå till omplantering av träd

25 :- / Frivilligt! Vad innebär detta?

Gillar du innehållet?

Då kan du swisha 25 :- till 123 213 99 05.

Eftersom ingenting i livet är gratis, kostar vår tidning en del för oss att tillverka. Vi är dessutom en liten grupp som står bakom tidningen och konstanta uppdateringar på sidan, så vi har fullt upp. Om du vill kan du välja att betala för tidningen som du annars får kostnadsfritt i våra partners butiker (se listan här) och ibland i din brevlåda.

Vi får en mer riktig feedback, och som tack får du gratis nästa nummer av Info Express!

Gillar du inte innehållet?

Då ber vi om ursäkt och vi kommer att kämpa tills vi blir bättre och bättre fram tills att du kommer att vilja betala och när det händer betyder det att vi klarade av att bli ännu bättre!

Dessutom om du väljer att prenumerera stötar du oss och hjälper oss att växa. Det betyder att du kommer att få mer så småningom (ex. sport, världren - TT nyhetsflux på websida / tidningen, journalister med intressanta och aktuella reportage och intervjuer, intervjuer med specialister i olicka ämnen och mycket mer.

Vill du prenumerera?

Mejla oss på: prenumeration@infoexpress.se

Ring till: 040 89 905

Eller se mer på: www.infoexpress.se

Tack ska du ha!

Du har precis hjälpt oss att plantera ett träd!

Info Express

X Solutions HB. Org nr: 969778-9353
 Tidningschef/Ansvarig utgivare: Laurentiu Mihai.
 Krönikör: Helena Magnusson / Torsten André
 Tryck: Pressgrannar AB, Linköping.
 Distribution: X Solutions HB.

Kontaktuppgifter

Internet: www.infoexpress.se
 E-post: redaktion@infoexpress.se
 Tipsa oss på: tips@infoexpress.se
 Hälsa på: hello@infoexpress.se
 Telefon redaktion: 040 89 905

Företagsannonser

W: www.infoexpress.se / www.xtakes.se
 E: annonsering@infoexpress.se
 office@xtakes.se
 M: 0761.888.442

Prenumerera på: prenumeration@infoexpress.se

Allt material i tidningen lagras digitalt. För ej beställt material ansvaras ej. De som sänder in material anses medge till digital lagring och publicering.

DABACIARE

depilazione Made in Italy

www.vaxkassetter.se

SIE
DEPIL
MADE IN ITALY

X Solutions HB
EXKLUSIV DISTRIBUTÖR I SVERIGE